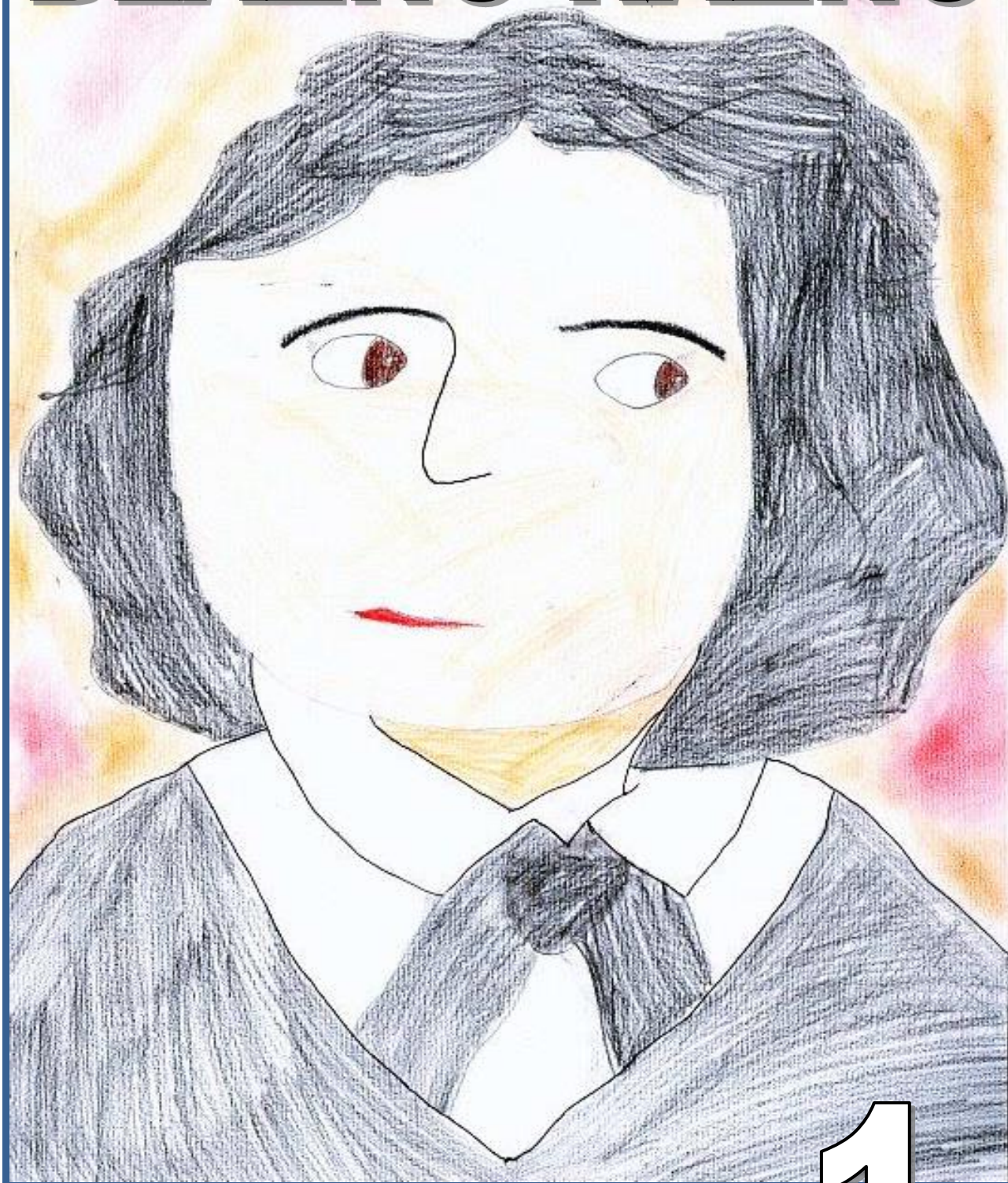

BLAZNO RAZNO

1.

OŠ LENART
2014 / 2015

Kazalo

DRAGE UČENKE IN UČENCI, SPOŠTOVANI STARŠI!	3
VETER V LASEH.....	4
ŠOLA ZA	4
ZIMSKO VESELJE	6
MOJ MAČEK LUN	9
LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE	10
RADA IMAM, NE MARAM	11
IZLET	15
ZGODILA SE MI JE NESREČA	15
KO BOM VELIK	15
POKLIC PILOTA.....	16
GULLIVER V NEVARNOSTI	17
PRINC IN TRI NADLOGE.....	17
ORFEJ IN EVRIDIKA - <i>ORFEJ IZGUBI GLAS</i>	18
POVODNI MOŽ - PRIPOVED RIBIČA, KI OPAZUJE, KAKO PLESALCA IZGINETA MED VALOVI	19
KO TE ZADENE AMORJEVA PUŠČICA, JE SVET DRUGAČEN.....	23
ŽABA JE ŽABA, A PRINCEV NI VEČ ... (S. Makarovič).....	23
EVROPSKI DAN JEZIKOV	24
RAZSTAVA V OBČINSKI AVLI.....	25
TEDEN OTROKA 2014.....	25
VTISI DEVETOŠOLCEV PO DRUŽENJU S PRVOŠOLCI	28
ŠOLA V NARAVI 5. RAZRED – IZOLA	28
8. BRALNI MARATON	29
AKCIJA ZBIRANJA ODPADNEGA PAPIRJA.....	29
MALE SIVE CELICE	30
PARIZ.....	30
PIKIN FESTIVAL.....	31
PLAVALNI TEČAJ.....	31
DOGAJANJE V PODALJŠANEM BIVANJU	32
INTERVJU Z NIKO ZORJAN	33
HUMANITARNA AKCIJA ZBIRANJA DENARJA ZA ŠOLNINO	35
OBISK BOŽIČKA V TRGOVSKEM CENTRU SPAR LENART	36
NOVOLETNI UTRINKI UČENCEV ONIS.....	40
VESELI DECEMBER Z BOŽIČKOVIMI ŠPORTNIMI IGRAMI IN OBISKOM BOŽIČKA NA JELKOVANJU	42
DECEMBRSKA PRAZNOVANJA.....	44
ZADNJI ŠOLSKI DAN V LETU 2014.....	45
MOJA DOMOVINA SLOVENIJA	45

DRAGE UČENKE IN UČENCI, SPOŠTOVANI STARŠI!

Novo leto je nadaljevanje nečesa, kar smo zasnovali v preteklosti, in hkrati tudi priložnost za začetek nove zgodbe. Vanjo vsi vstopamo polni pričakovanj, želja in načrtov.

Verjamem, da se bomo v tej zgodbi za doseg našega skupnega cilja, to je kakovostnega znanja, vsi trudili po najboljših močeh, tako učenci in učitelji kot tudi starši. Uspelo nam bo namreč le skupaj, v povezanosti in zaupanju.

Ob tem pa je prav, da ne pozabimo, da bodo prihodnost lahko spreminjali samo ljudje z oblikovanimi temeljnimi vrednotami in občutkom za sočloveka. Z gotovostjo lahko trdimo, da za uspešnost bodočih odraslih ne bo dovolj le znanje kot tako, pač pa jim moramo privzgojiti tudi delovne navade, odgovornost za svoje rezultate in spoštovanje avtoritet.

Zato, dragi starši, zahtevajte od svojih otrok najboljše, kar zmorejo. Spodbujajte jih, predvsem pa jim bodite za vzor.

Vi, učenci in učenke, pa bodite do sebe zahtevni in odgovorni. Marljivo in samostojno opravljajte svoje delo in s spoštovanjem vzemite vse najboljše, kar vam ponujamo. Čaka vas mnogo izzivov in priložnosti. Naj vas vodi zavedanje, da je znanje vrednota in kapital, ki ga nosimo s seboj in nam ga ne more nihče vzeti. Res je sicer, da pot do njega ni enostavna, a z resnim, odgovornim učenjem in primernim vedenjem vam bo zagotovo uspelo.

Naj bo leto 2015 še ena izmed zgodb, ki se je bomo z veseljem spominjali.

Ravnatelj, Marjan Zadavec

VETER V LASEH

Ko zlato sonce med oblaki žari,
se glas mavrične ptice v daljavi zgubi.
Rahel veter skozi krošnje piha,
se v veje zaletava, liste niha.

Mi dolga kita pada na ramena,
lepa, trdna in iz zlatih las spletena.
Zazrem se v daljavo.
Gledam sonce, kako sije
in s svojimi žarki splete pot do pravljíčne dežele Nije.

Na koži čutim veter, kako piha
in na drevju liste niha.
Pa se nova misel mi utrne,
moj pogled se proč obrne.

Si bom kito razpustila,
lase vetru prepustila.

Glas mavrične ptice se zasliši
in odmeva, čas odšteva.

Ko ta trenutek tu bo spet,
začutila bom veter v laseh.

Jana Zorko, 7. a

ŠOLA ZA ...

Če bi bila šola za klepetulje, bi vsak dan klepetali. Učitelj bi dal takšne domače naloge, da bi morali klepetati. In učili se bi, kako klepetati. Imenovala bi se Šola za klepetulje. Na njej bi bile narisane vse črke in vse možne besede. Ko bi učitelj razlagal, bi učenci govorili bla, bla.

Nika Strelec, 4. a

Če bi bila šola iz čokolade, jaz sploh ne bi šla domov. Mama bi mi kupila čokoladno torbo, zvezke, copate. Moj najljubši predmet bi bila matematika. Pojedla bi vse številke. Učenci nikoli ne bi bili lačni. Vsak bi vsepovsod po šoli našel kaj čokoladnega. Sprašujem se le, kje bi sedeli, ker bi jaz svoj čokoladni stol pojedla že prvi dan pouka. In iz česa bi se učili, če bi vse zvezke in učbenike pojedli? Mogoče pa čokoladna šola sploh ne bi bila tako zabavna, kot si mislimo. Le kdo ve?

Tjaša Kokolj, 4. a

V šoli za starše so otroci učitelji, starši pa učenci. Učijo se igranja, nagajanja, poslušanja, odpadke morajo metati na tla, gledajo risanke in čečkajo zvezke. Jesti morajo zelo veliko bombonov, čokolad, marmelado in zelo zelo veliko sladoleda, saj gredo vsak, čisto vsak teden na sladoled. Ko pride učitelj v razred, mora vsak pojesti kos torte. Učitelj pa si prilasti kar vso torto. V tej šoli ne poznajo sadja in ne zelenjave. Stranišča so iz čokolade, umivalnik je iz bombonov in namesto vode teče sok. Če bi takšna šola res obstajala, bi želela biti učiteljica ali ravnateljica.

Alja Družovec, 4. a

Če bi bila šola iz draguljev, je ne bi bilo več. A nekatere stvari bi bile, ker bi bile močno pritrjene. Vseeno bi bila poguba. Vsi bi bili bogati, šolska ustanova pa bi propadla.

Karin Rojko, 4. a

Če bi bila šola iz čokolade, bi vsi otroci radi hodili v šolo in ne bi imeli domačih nalog. Iz čokolade bi bile mize in stoli. Konec šole bi bilo takrat, ko bi jo otroci in učiteljica pojedli. Vsi bi bili debeli in vsi bi se smejali skupaj z gospo učiteljico.

Mihaela Jančič, 4. a

Če bi bila šola iz sladkorne pene, bi bili tudi računalniki iz sladkorne pene, miška iz čokolade, da bi jo lahko pojedel, ocene pa bi bile iz bombonov. Za domačo nalogo bi moral pojesti čips in popiti ledeni čaj. Stoli in mize bi bile iz čokolade. Streha šole bi bila iz sladkarij.

Anej Hedl, 4. a

Če bi bila šola iz čokolade, bi učenci hodili še več v šolo. Zvezki bi bili iz čokolade, svinčniki iz lizik, radirke iz bombonov. Ko bi pisali nalogo, bi pojedli zvezek. Ko bi pisali in radirali, bi vse polizali. Za malico bi dobili sladkarije, za kosilo bi bila čokolada in domov bi prišli siti.

Ana Jelen, 4. a

Če bi bila šola za nogomet, bi zelo rad hodil v to šolo. Vsak dan bi bile igre z žogo. V šoli za nogomet bi bili učitelji trenerji in ocenjevali bi nas z dobrimi ocenami. V šoli za nogomet bi vsak dan dobili za malico sadje in zelenjavo. V šoli bi se tako naigrali, da bi doma samo počivali. V tej šoli ne bi bilo domačih nalog. Takšna šola bi res bila super.

Denis Volšek, 4. a

Če bi bila šola iz čokolade, bi se topila v toplem vremenu. Odprl bi usta in priteklo bi vanje. A če bi se stopila, je ne bi bilo več. To bi bila najboljša šola za sladkosnede.

Neža Golob, 4. a

Če bi bila šola za špeglarje, bi bili vsi bistre glavce. Učitelj bi vsak dan predaval o preteklosti. Potem bi bili vsi enkrat preteklost.

Vid Roškarič, 4. a

Če bi bila šola iz smeti, bi vsi smrdeli. Spričevala bi bila iz pločevink. Za malico bi bile smeti, bolhe, papir, glivice in znoj.

Jon Fric, 4. a

Če bi bila šola za starše, bi morali starši sedeti v majhnih klopeh. Znati bi morali vse na pamet in se nič sladkati. Ne bi smeli početi nič drugega, kot se učiti. Televizije ne bi smeli gledati. Odmor bi imeli samo eden. Domov bi hodili ob 20.00.

Petra Zadavec, 4. a

Če bi bila šola iz čokolade, bi šola bila šala, ker bi bila spričevala čista čokolada. V tako šolo vsak bi rad hodil, kajti domov bi prinesli samo čokolado.

Luka Kranjc, 4. a

Če bi bila šola iz čokolade, bi otroci kar spali v šoli. Ne bi rabili hoditi domov, saj so v šoli postelje iz bele čokolade. Odeja je iz rdeče čokolade, vzglavnik pa iz rumene čokolade. Spričevala bi bila iz rjave čokolade in za malico bi jedli kruh iz rjave čokolade ter klobase iz rdeče čokolade. V šoli bi lahko jedli čokolado, kadar bi hoteli. Ta šola bi bila imenitna in vsi bi radi hodili vanjo.

Maruša Žibek, 4. a

Če bi bila šola iz stekla, bi takoj vstopili skozi vrata iz stekla in ko bi vrata zaprli, bi se sesula v prah. Poklicali bi hišnika, ki bi imel s seboj metlo iz stekla. Ko bi počistil, bi odšli k pouku. Tam bi vsi dobivali steklene ocene, ki bi bile zapisane v stekleni redovalnici. Če bi učiteljica naročila, naj pogledamo skozi okno, bi lahko pogledali skozi stene, saj je vse iz stekla. Čisto na koncu bi dobili še stekleno kosilo s pladnjem in priborom iz stekla. Ko bi odšli domov, bi s steklenim ključem odklenili omarico, se obuli in odšli iz šole po stopnicah iz stekla.

Hana Šalamun, 4. a

Če bi bila šola za ples, bi vsi otroci vse dni plesali. Plesala bi tudi šola, učitelji in vsi, ki bi prišli v šolo. Po vsej šoli bi se slišala glasba. Plesale bi tudi kuharice in zraven kuhale. Vsi bi se čudili, kako jim to uspe. In zraven plesali. Vzeli bi malico in jo jedli, zraven pa plesali. Zelo radi bi hodili v šolo. Čez nekaj časa bi jih bolele noge. Vsi bi se vlekli, a jih glasba ne bi pustila pri miru. In morali bi spet in spet plesati.

Matevž Markoli, 4. a

Če bi bila šola iz čokolade, bi zelo radi hodili v šolo, ker bi lahko pojedli spričevala in slabe ocene. Če bi pojedli šolo, je ne bi bilo več. Če bi jo pojedli, ne bi rabili več hoditi v šolo, a dobili bi mozolje.

Kaja Vogrinčič, 4. a

Če bi bila šola iz čokolina, bi vsi otroci in učitelji imeli veliko kuhinjo, v kateri bi vsak dan jedli samo čokolino. Jaz in vsi otroci bi še ob sobotah in nedeljah hodili v šolo. Jedli bi table, klopi, stole, vrata, še naše zvezke in pisala ter barvice in še kaj. Takšnega življenje pa še NE!

Tinkara Krajnc, 4. a

Če bi bila šola iz čokolade, bi hodili otroci še v soboto in nedeljo v šolo. Klopi bi bile iz čokolade, vsak dan bi učitelj pozdravil in dal vsakemu eno čokolado. Vsi bi radi hodili v šolo.

David Štrajhar, 4. a

Če bi bila šola nogometna, bi se najraje igral nogomet, vsak dan.

Tilen Žvajker, 4. a

Nika Pahler Golubič, 5. a

Anja Ketiš Radič, 5. a

ZIMSKO VESELJE

Zunaj na dvorišču pri šoli je padal sneg. Ker je blizu šole bil hrib, so odšli na hrib. Jan in Bor sta metala kepe Ani in Žani. Ana in Žana sta metali kepe Janu in Boru. Gal in Eva sta naredila snežaka.

Ela Sirk, 2. b

Družina se je odločila, da gredo na Pohorje. Fant Jure se je zaletel v cilj, ko je smučal. Luka in Taja delata snežaka. Jana in Eva se kepata z Juretom in Majom.

Anej Horvat, 2. b

Nekoč so živeli otroci, ki so imeli radi sneg. Neki petek so za naravoslovni dan v šoli šli na grozno goro. Otroci so bili navdušeni. Na gori so se smučali in sankali. Maj in Jure sta tako močno kepala Živo in Nialo, da sta padli. Gal pa je raje smučal. Brin pa tekmuje v sankanju proti Žak Maju, a ga nikakor ne more premagati. Galu pa je uspelo premagati Vida. Anej teka na smučeh in kužek teka z njim. Pascal zelo dobro smuča. Mija Tija in Anže delajo snežaka. Tai pa se je zaletel.

Maj Tušek, 2. b

Nekega dne se je družina s petnajstimi otroki odpravila na Pohorje. Otroci so se igrali razne igre. Lara in Kaja sta kepali Luka in Leona. Luka in Leon pa sta kepala Laro in Kajo. Fantje in punce so se smučali. Jure je prvič stopil na smučke. Šel je na hrib. Nato se je spustil. Na koncu pa je čofnil na rit. Nekateri so se vozili z bobi, to sta bila Tine in Maj. Marcel in Tina sta delala snežaka.

Živa Jemenšek, 2. b

Nekega dne se je družina odpravila na sprehod. Šli so na Pohorje smučat. Žiga je zmagal. Potem ko so prišli s Pohorja, so zagledali koč. Miha je potrkal na okno. Nihče ni odprl.

Maj Rusjan, 2. b

Zapadel je sneg. Družina se je odpravila na svež zrak. Jure je delal snežaka. Mama in ata sta drsala. Juretu sta rekla, da se lahko gre igrat. Z Mijo delata iglu.

Tija Peserl, 2.b

Nekega dne je družina šla ven. Igrali so se različne igre, a ne navadne igre, to so bile snežne igre. Jaka je padel na rit. Mama Lana mu je pomagala vstati. Nina je pritekla na pomoč. Mama je rekla, da je vse v redu. Ata Miha je vprašal, če je vse v redu.

Vita Majcenovič, 2.b

Nekega jutra se je družina dogovorila, da gredo na Pohorje smučat. Jakob se je tako hitro spustil po bregu, da se je zaletel v kup snega. Ana in Tine sta se kepala.

Mark Leander Zelenko, 2.b

Nekega dne so se otroci odločili, da se dobijo na Pohorju. Taja je delala snežaka. Mitja je smučal. Jure se je sankal. Vsi otroci so se igrali in vsi so bili veseli.

Adelisa Dobaja, 2.b

Danes pada sneg. Otroci iz šole so šli v park. Maša se je odločila, da bo kepala Jureta. Taja se je odločila, da bodo z bratom Matejem in sestro Pino naredili snežaka. Kuža Lump pa se igra z Maticem.

Eva Grajfoner, 2.b

Nekega dne so se odločili, da bodo šli na sneg. Potem sta Maj in Matjaž smučala. Matjaž je bil zmagovalec. Peter in Jan sta se kepala z Jano in Elo. Mark je kotalil snežno kepo. Leon in Anej sta tekmovala s sankami in zmagal je Leon.

Tai Radivojevič Kraner, 2.b

Družina je odšla na sneg. Mama Julija je otrokoma naredila živali. Ata Jure je naredil grad. Tai in Adelisa sta si iz snega naredila vsak svojega metulja. Tai je metulja okrasil s kamni, Adelisa pa z bleščečimi kamni.

Tina Tomašev, 2.b

Petra Zadavec, 4.a

Hana Šalamun, 4.a

NA KOSILU PRI BABICI (OPIS SLIK)

Babica kliče družino. Povabila jih je na kosilo. Babica in dedek sta bila vesela. Maj in Jure sta šla po kosilu v kokošnjak. Juretu je padlo jajce na tla. Dedek je počistil. Maj je poklical babico.

Maj Tušek, 2.b

Babica telefonira družini. Povabila jih bo na kosilo. Naslednje jutro se je družina odpeljala k babici in dedku. Ko so prišli, se je babica razveselila svoje vnukinje. Ata je prinesel darilo babici in dedku. Popoldan, ko so se najedli, sta šla Tom in Erik v kokošnjak. Tam sta pobrala jajca. S seboj sta vzela skledo. Tomu je padlo jajce na tla. Dedek je rekel, da ni nič hudega. Skočil je po metlo in sta skupaj pometla. Ko so prišli domov, je Tom poklical babico.

Tina Tomašev, 2.b

Babica je telefonirala družini. S kolesi so prišli na kosilo. Mamica je objela babico. Ati je prinesel darilo. Dedek je pobožal Marka. Mark in Matjaž sta šla v kokošnjak. Matjažu je ponesreči padlo jajce. Dedek je prinesel metlico. Matjaž je pomagal. Tom je poklical babico in ji rekel, da so se imeli lepo.

Tija Peserl, 2.b

Babica je klicala družino. Prišli so pravočasno. Babica in mama sta se objeli. Tom se je razveselil psa. Očka drži darilo. Ponudil ga bo dedku. Tom in Matej sta šla ven. Tom je razbil jajce. Dedek pomaga počistiti. Družina je odšla domov. Tom se je babici zahvalil za kosilo.

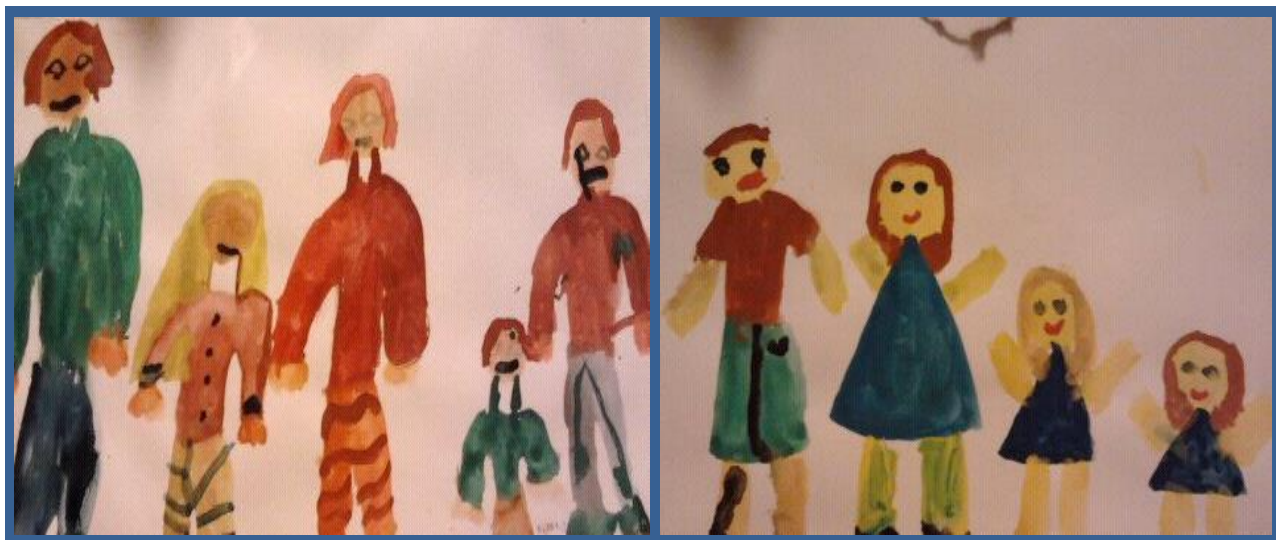
Anže Škof, 2.b

Babica je poklicala Tomovo družino. Povabila jih je na kosilo. S kolesom so se odpeljali do babice in dedka. Po kosilu sta Erik in Tom šla v kokošnjak. Pobralla sta jajca. Tom je razbil dve jajci. Dedek je prišel v kokošnjak in pometel lupine. Naslednji dna je Tom poklical babico.

Eva Grajfoner, 2.b

Babica je povabila družino na dedkov rojstni dan. Družina se je odločila, da bodo šli s kolesi. Ko so prišli k dedku in babici, so čestitali dedku. Očka pa je dal dedku darilo. Nato sta šla v kokošnjak. Zraven sta imela krožnik. Juretu je padlo jajce na tla in je prišel dedek ter z metlico pometel. Tom je po telefonu poklical babico.

Ela Sirk, 2.b

Klara Sedonja, 2. a

Iva Viktorija Bokan, 2. a

MOJ KUŽA DŽEG

Moje ime je Lana. Dobila sem kužka, ki je dober čuvaj. Vedno misli, da je »gazda«. Ampak ni on gospodar, so tudi druge živali. Star je 4 leta. Učim ga skakati. Ko sem ga peljala na sprehod, je šel do vode. Spustila sem ga. Pritekel je nazaj in me prevrnil v travo. Je nagajiv pes. Večkrat je zamenjal gospodarje. Vsi so ga topli, bil je ubog. Zdaj ga mi učimo. Ati ga uči lajati. Jaz ga učim o rdeči in zeleni luči na semaforju. Ati ga uči, da mora biti prijatelj z mačkami. Džeg še ne uboga. Trudimo se, da bo razumel. Ko ati reče prostor, se moj kuža uleže. Je priden pes in se lahko še izboljša.

Lana Hohnjec, 3. a

MOJA MUCA

Prvi teden v aprilu sem na cesti našla muco. Hodila je za menoj. Z mano je šla domov, bila je videti lačna. S sosedovimi briketi smo jo nahranili. Ati je rekel, da če ne bo odšla, bo poiskal košaro, v kateri bo spala. In ker je res ostala, smo naslednji dan šli vprašat sosede, od koga je muca. Ker od nikogar ni bila, smo jo obdržali. Nekaj tednov kasneje, ko sem ji dala ime Maca, ji je ati naredil mačjo hišo. Zdaj vsak dan, ko zamijavka, grem k njej in jo pobožam.

Ela Košmerl, 3. a

MOJ MAČEK LUN

Predvčerajšnjim sem dobila muco, pa bom napisala, kako se jo dobila. Vozila sem se iz šole in ko sem prišla domov, se mi je mami čudno nasmehnila. Prišla sem v dnevno sobo in zagledala sem muco. Kako sem zakričala od veselja. Mama mi je povedala, da je to tisti maček, ki mi je bil zelo všeč. Poklicala sem atija. Rekel je, da bo kupil mačje stranišče in pesek. Mama je rekla, da naj bo mucku ime Lun. Ni še imel imena, ker je bil star komaj dva meseca in pol. Ko je prišel domov še ati, sem šla ven in mu povedala, da je mucek bež barve. Ni si mislil, da je tako lep. Spal je pri mojem bratu, ker imamo psico in nočemo, da bi ga psica ugriznila. Tam, kjer smo ga kupili, je imel mamo in mi ga bomo še naprej »cartali«. Tako kot vedno.

Lara Kovačič, 3. a

MOJ MAČEK LISEK

Imam mačka Liska. Dobila sem ga za rojstni dan od babice in dedka. Včasih ga kličem tudi Liso. Je igriv in rad se »carta«. Ko je bil majhen, je bil v hiši. Je sivo bele barve. Je brikete, konzerve in mesne izdelke. Ko je zrasel, smo ga začeli spuščati ven. Zelo rad lovi miši. Ko ga spustimo noter, gre vedno najprej v kuhinjo. Ko se naje, se pride »cartat«, nato pa gre spat. Največkrat gre spat v sestrino sobo. Tam spi skoraj vse popoldne. Rad tudi praska. Imam ga zelo rada. Zdaj je star približno tri leta in pol.

Ana Brus, 3. a

PRVI DAN LJUBLJENČKA

Nekega lepega dne se je ati odločil, da mi bo kupil ljubljénčka. Ko je prišel domov, je prinesel zajčka. Takoj sem imela v mislih, kako mu bo ime. To je Piko, sem povedala atiju. Ati je rekel: »Dobro, pa bo Piko.« Najprej sem se ga bala, a bil mi je všeč. Zdaj imam rada zajčke. Ati je naredil kletko. Moj otroški voziček sem uporabila za Pika. Nekega dne sem šla z dedijem na boljši sejem. Tam sem dobila Pikico. A najprej sva mislila, da je predraga. Ko sva prišla domov, je bila babica jezna na naju. A babica ni bila tako nesramna, da bi Pikico spustila. Skrili smo jo, ker ati ni hotel imeti še enega zajčka. Na koncu smo morali pokazati, kaj skrivamo. Ati je bil zelo jezen. Pikca in Pikico smo dali skupaj in zdaj je breja.

Nika Feiertag, 3. a

ZAJČEK PIKO IN PRIJATELJI

Nekega dne, ko se je zajček Piko zbudil, je mama rekla: »Potrudi se, da boš danes v šoli pri matematiki dobil pet.« Piko je rekel: »Ja, mama, seveda, saj imam dobre prijatelje, ki bodo zame držali pesti.« In je odšel v šolo. A v šoli ni bilo tako, kot si je mislil. Njegovi trije prijatelji, zajček Toro, zajček Max in zajček Marko, so se norčevali iz njega, ker nima svojega telefona. Ko so pisali test, se Piko ni mogel zbrati, ker ga je stiskalo v srčku. Ko je hodil domov, je našel nove prijatelje. S tistimi prijatelji se je lepo igral in nikoli ga niso zmerjali. Skupaj so tudi naredili prijateljskega snežaka, ki so ga vsi zajčki gledali in skakali po njem. Piko se tega še zdaj spominja.

Ela Košmerl, 3. a

DINOZAVRI

Nekoč so živeli trije dinosavri. Živel so pod palmo. Mali dinosaver je odšel od doma. Mamo in očka je zaskrbelo. Mali dinosaver je zašel v vulkan. Ognjeni zmaj ga je hotel pojesti. Mimo je priletel leteči dinosaver Max. Videl je, da zmaj hoče pojesti malega dinosavra in je opozoril njegove starše. Starši so potrebovali tri dni in tri noči. Ko sta prišla do vulkana, je zmaj začel bruhati ogenj. Tudi onadva sta se ujela. Spet je mimo priletel Max. Šel je iskat vodnega zmaja. Vodni zmaj je pogasil ogenj in rešil dinosavre. Odstranil je vulkan in ognjenega zmaja in vsi so živeli lepo in srečno do konca svojih dni. Morda še vidite kje kakšnega dinosavra v muzeju.

Žiga Zavernik, 3. a

PRVI DAN NAŠEGA PSA

Pri babici sem čakala gospo, ki je pripeljala psa. Dedek je rekel, naj dam psičku ime. Dala sem mu ime Toro. Rad je imel mene, dedija, babico in atija, mamico in Tineta. Najbolj pa je imel rad mene. Ko sem prišla k babici, je Toro skakal po meni. Ko pa se je babica odločila, da bo imela muco, sva šla z atijem po njo. Babica je videla črno-belo muco in ji dala ime Toja. Toja in Toro se vedno igrata. Toja z miško, Toro pa s svojo najljubšo igračko. Jaz, dedi, babi in Toro smo šli v pasjo šolo.

Anja Karba, 3. a

MOJA MUCA AJŠA

Moje ime je Tamara. Imam muco po imenu Ajša. Stara je šest let. Dobila sem jo za rojstni dan. Takrat je bila Ajša stara dva meseca. Ima lastno hišico. Je mešanka. Najraje ima božanje in spanje. Včasih sem imela dve muc. Drugi muc je bilo ime Pia.

Tamara Babič, 3. a

MAČEK IN HRČEK

Ko sem bila majhna, smo imeli mačka Žuča. Na žalost ga je povozil avto. Ko smo nekoč odšli na kmetijo, so nam ponudili mačka. Izbrala sem enakega, kot je bil prejšnji. Nismo se mogli odločiti, kako mu bo ime. Na koncu smo se odločili, da mu bo ime Žučo. Postal je pravi lovec. Še zdaj prinese pokazat mrtvo miš ali pa živo. Enkrat je dediju dal mrtvo miš v njegov čevelj. Ko je takrat dedi prišel k teti na obisk, se je teta zelo prestrašila. Imela sem tudi hrčka. Ko mi je umrl, sem takoj šla gledat novega in sem ga želela takoj imeti.

Zarja Novak, 3. a

Urh Strmčnik Muhič, 2. a

Lara Grbić, 2. a

LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE

V okviru projekta »Lepa beseda lepo mesto najde« smo učenci zapisali, kaj smo dobrega in prijaznega naredili za sošolce ali doma v družini.

Pomagala sem Barbari pri delu. (Aneja Družovec)

Vsem sem dal bombone. (Brin Cvar)

Niku pomagam pisati domačo nalogo. (Jakob Slana)

Jaz sem mami pomagal čistiti tla. (Alex Šumandl)

Mami sem pomagal kuhati kosilo. (Anej Špindler)

Pomagala sem delati domačo nalogo in muc sem dala jesti. Pomagam očetu in mamici. (Klara Sedonja)

Mami pomagam pospravljati, kadar ima rojstni dan. (Urh Strmčnik Muhič)

Prijazna sem do sošolcev in sošolk. (Maša Žibek)

Pomagam sošolcem. Nahranim psa. (Rok Babič)

Narišem prijatelju risbico. (Klara Škof)

Ko še nismo imeli pomivalnega stroja, sem mami pomagala pomivati posodo. (Maruša Kaučič)

Za mamo sem pospravila sobo, ko je ni bilo. Pospravim krožnike. (Nina Rakuša)

S prijatelji se igramo (Marcel Matjašič)

Objamem psičko Mojo, ko pridem iz šole. (Niala Eva Kores)

Da sem Žaku spletel zapestnico. (Gal Majcenovič)

Prijazen sem do plavalcev. (Žak Maj Kralj)

Da pomagam svoji sestrici pripraviti verigo. (Iva Viktorija Bokan)

Mami pomagam sesati in pometati. Mami pomagam pomivati posodo in pospraviti sobo. (Maša Tomažič)

Jaz pomagam svojemu bratrancu pospraviti igrače. (Eva Majer)

Mami pomagam dati spat Saro. Pomagam pospraviti sobo in pomivati posodo. Pomagam obesiti perilo. (Lara Grbič)

Niali sem pomagala ošiliti barvice. (Barbara Zorko)

Brinu sem dal čokolado. (Izak Lorenc)

Babici sem pomagala kuhati kosilo. Mami sem pomagala sesati. (Nika Lebreht)

Botru sem počistila stopnice in obrisala tla. (Valentina Pukšič)

Sošolcu pomagam narediti domačo nalogo. (Niko Kmetič)

Učenci 2. a

Rok Dajčman, 5. b

RADA IMAM, NE MARAM

Rada imam svojo družino, bombone, šolo, spanje, tablico, dedija, babico, mrzlo sestrično, bratranca, dom.

Ne maram gob, učenja, opravljanje domačih nalog, pospravljanja, lazanje, tečnih učiteljev.

Inja Majcenovič, 5. a

PRIJATELJ

Prijatelj je kot skala, ki ti stoji ob strani.

Prijatelj je tam, kjer ga najbolj potrebuješ.

Njemu zaupaš skrivnosti, ki jih drugim ne upaš.

Prijatelj te brani, ščiti in je največ časa s tabo.

Ne pozabi, pravega prijatelja spoznaš v nesreči.

Lana Žvajker, 5.a

ŠKRATOVSKA

Ko zakliče škrat HURA,
že vse je razmetano!

Se sprašuješ, zakaj hladilnik prazen je.
Kdo je bil?
Odgovor je možiček nagajiv!

Se sprašuješ, kdo je tam.
Tam je družčina velikih škratov.
Le kdo je ta družčina?
Ta družčina polna je škratov. Sedem jih je.

To so: Mulček, Nagajivček, Zaspanec, Zvijač,
Možganko, Slepač in Kradljivec.

Mulček muli se kot slon,
Nagajivček nagajiv je kot črček,
Zaspanec misli, da ob šestih zvečer je sedem zjutraj.
Ta Zvijač pa ni od muh, zvijače dela take,
da bi lahko želva prekoračila že 65km.
Imajo pa še Možganka,
ki je še kar normalen.
Tam daleč je Slepač, tukaj nimam kaj reči.
Kdo pa krade? Krade ta Kradljivec nagajiv.

Zdaj ste slišali škratovsko, ki je polna nagajivih škratov.

Elis Fric, 6.a

ZGAGA FANT

Zgaga fant je ves kot žaba,
samo skače, joj, to je res težava,
saj je prava zgaga.

Vsako noč te prebudi in ves čas kriči,
da vse sosede prebudi
in te resnično zamori.

Končno se je preselil,
saj takšno nočno moro je dobil,
da se je ves prestrašil.

Kiara Kata, 5.b

ZAKAJ JE BREZA BELA?

... da mame v temi
najdejo šibo za poredne otroke...

Gašper Fras, 6.a

KAJ SE JE ZGODILO?

Zgodilo se je nekega dne.
Kdo ve kje?
Ugibajmo!

V morju, v blatu,
v reki, v mlaki,
pravzaprav ne vemo kje.

Kdo nam bo povedal, če ne Rene.
Rene reče: Tam v dolini,
tam v Vipavi, v mali travi.

Tam smo videli velik voz,
segal nam je kar čez nos.

Zdaj smo izvedeli, juhu,
lahko pa nam pomagaš tudi ti.

Nika Vauda Lorenčič, Urška Glinšek, 5.b

FIFIJEVO KOSILO

Fifi za kosilo dobi vse,
kar si zaželi.
Za večerjo bo dobil klobaso in kost,
da bo lahko šel čez dravski most.

V restavraciji mu gospodarica govori,
naj bo tiho,
saj tukaj Tina Maze sedi,
ki nestrpno čaka na pečen pomfri.

Kar naprej mu ukazuje
vse te čudne stvari,
Fifiju pa se že vrti.

Fifi, ne packaj tako,
saj to vendar ni lepo!
Ne glej me tako,
saj ti želim samo dobro!

Fifi ima vsega dovolj
in gre kar sam na pomol.

Kiara Katan, 5.b

PESEM O ROŽI

Roža je lepa.
Roža je gladka.
Ko jo pobožáš, svet zeleni.

Lepa je ta moja roža,
ki v laseh mi lebdi.

Tia Hauptman, 5.b

BARVE DREVES (M. KOŠUTA)

Oranžna drevesa so za tropske dni,
kakor ptiček pojejo ti.

Siva drevesa so za dim in ceste,
so dom oblakov in deževnih dni.

Prozorna drevesa so za nevidne duhove
in tihe stvari,
prinašajo ti veliko poletnih dni.

Mavrična drevesa so za vse,
ki so na svetu,
tudi za tiste, ki ne ubogajo na tem planetu.

Lara Žnuderl, 5.b

Kadar na vrsti je kosilo,
Fifi najprej dobi svarilo.

Ženica mu reče, lepo pojej,
če ne, pa bo huda od zdaj naprej.

Fifi noče lepo jesti,
zato se ženica začne tresti:
Fifi, ne packaj!
Fifi, ne lajaj!
Fifi, pazi na pentljo!
Fifi, ne umaži si krempljev!
Fifi, stoj lepo!
Fifi, ne glej me grdo!
Fifi, lepo se zravnaj!
Fifi, ne vohljaj!
Fifi, pazi na lonec!
Fifi, zdaj pa je konec!

Lara Žnuderl, 5.b

Fifi, lepo jej!
Fifi, pentljo popravi!
Fifi, ko poješ, pospravi krožnik!
Fifi, jej s priborom!
Fifi, pripravi krožnik!
Fifi, sedi!
Fifi, saj veš, da se ne riga pri kosilu.
Fifi, ne govori bla bla bla!
Fifi, prostor!
Fifi, sedi!

Žan Muršec, 5.a

Oranžna drevesa so za pomaranče
in čevlje oranžne.
Vijolična drevesa so za slive in borovnice.
Prozorna drevesa so za zrak in vodo.
Roza drevesa so za rože, lonce in maline.
Siva drevesa so za prah, dim in mrak.
Mavrična drevesa so za mavrice narejena.
Rjava drevesa so za škatle in debla.
In še enkrat - rdeča drevesa so za
ljubezen in srečo.

Inja Majcenovič, 5.a

MIŠKO RAZGRAJAČ (NADALJEVANJE PESMI)

... A ne prav dolgo.
Le do tedaj, ko k njemu stopi policaj.
In jezni Miško razgrajač sopiha:
»Saj res pravi sem dirkač!
Hiter sem kot vrisk in blisk.«
In policaj, neusmiljen kot le kaj,
določi kazen mu že zdaj.

Tako užaljen razgrajač
nadaljuje svojo pot kot sanjač.
Mirna vožnja brez hrumenja in divjanja
moja želja bo vsakdanja.

Elisa Potrč, 5. a

SREDI NOČI

Sredi noči me nekaj preplaši,
sprašujem se, ali kaj gori.

Zamižim in se v sanje potopim.
Ko odprem oči, mislim, da sem v škatlci.

Hitro v šolo odhitim,
da si znanje pridobim.

Tam mislim, da sem v pravljici,
lepi kakor mavrici.

Sestri po pouku govorim:
»Ne pridem več domov.«

Urška Glinšek, 5.b

PSA IMETI JE LEPO

Psa imeti je lepo,
še posebej, ko ti je težko.

Toda katerega izbrati, za božjo voljo?

Imamo velike in majhne,
stare in mlade,
dolge in kratke.

Pasem je dovolj,
da lahko izbere prav vsak otrok.

Vsak pes potrebuje toplino,
še posebej pa našo milino.

Zdaj izberimo si psa,
da srečna bo družina vsa.

Mi rotweilerja imamo
in nikomur ga ne damo!

Urška Glinšek, 5.b, Maruša Glinšek, 8.a

ČAS

Čas hiti, čas hiti,
nekam se mu pač mudi.
Ali gre na hiter vlak
ali pa gre trgat slak.

Šolsko leto je povozil,
kitajske ceste vse prevozil
in odšel je daleč v stran,
morda se vrne,
kdo ve kdaj.

Kaja Rajter, 5.a

David Gergič Štravs, 4. b

Niala Eva Kores, 2. a

PISMO RADOVEDNI SOSEDI

Draga soseda!

Čeprav veliko veste, ni vse res, kar si mislite o sosedih. Franček ni poteptal vrtnic pred blokom, soseda Sonja ne hodi vsak teden k frizerju, Pufi včeraj ni polul hodnika in sosedov Tinček ni naredil kratkega stika. Imejte se lepo in kmalu vidiva.

Jurij Šuman, 5. a

MOJE POČITNICE

Letos sem si zapomnila tisti del počitnic, ko sem šla s kolonijo v Poreč. Komaj sem dočakala 14. avgust. Zbrali smo se, da bi odšli v Poreč. Odšli smo na avtobus, še prej pa smo se poslovili od naših staršev, bratov in sester. Med vožnjo sva se s prijateljico Hano pogovarjali, se smejali, bili na telefonih, poslušali pesmi... Skoraj smo že bili v Poreču, ko sva s Hano na avtobusu spoznali prijateljici Niko in Anejo. Prispeli smo. Najprej smo iz avtobusa vzeli vsak svoj kovček in šli jest v jedilnico. Nato smo se razporedili v sobe. Sledilo je spoznavno popoldne in nato kopanje na plaži. Vsak večer smo imeli razne skupinske igre in prireditve. Sledila je večerja in nato še sladko spanje. Moj dopust se je prehitro iztekel. Ampak vseeno smo domov odšli veseli, vsi popisani in z lepimi spomini!

Tinkara Krajnc, 4. a

IZLET

Z družino smo odšli na izlet. Videli smo velik slap in drevesno hišico, kjer so prodajali sladoled. Šli smo prek mosta. Videli smo grad z labirintom. Prišli smo skozi labirint. Nato pa skozi gozd, čez manjši most in prišli do jezera. In do pekarnice, pa še naprej v gozd, ki je bil videti kot džungla. Nato smo pot nadaljevali do muzeja, kjer so imeli veliko kamnov in mineralov. Tam smo se malo ustavili in nekaj pojedli, jaz pa sem risal okolico.

Žiga Zavrnik, 3. a

ZGODILA SE MI JE NESREČA

Ko sem bil še v vrtcu, sem si zlomil roko. Takrat sem bil star pet let. Z bratom sva se igrala na toboganu. Z roko sem se želel dotakniti spodnje strani tobogana, medtem ko sem se vozil po njem. A sem se naenkrat prekucnil na stran in padel na roko. Ojoj, leva roka se je zlomila, in sicer obe kosti tik nad zapestjem. Zelo me je bolelo, starši pa so me hitro odpeljali v bolnico v Maribor. Tam sem moral ostati čez noč, da so mi roko naravnali. Drugi dan sem odšel domov z mavcem na roki, vendar sem bil vesel, da nisem moral ostati v bolnici dalj časa. Čez nekaj let sem se spet poskušal dotakniti spodnje strani tobogana in mi je uspelo.

Jurij Šuman, 5. a

Ko sem se nekega dne z Niko in Lano igrala v parku, se mi je zgodila nesreča. S skirojem smo se vozile v krogih. Ko sem pripeljala izza ovinka, sem se spotaknila ob kamen. Vrglo me je čez krmilo na pločnik. Iz kolena mi je tekla kri. To je videla moja babica in prihitela k meni. Ampak ko je videla, da se smejim, me je vprašala, če je z mano vse v redu. Res je, namesto da bi se jokala, sem se smejala, saj me rana ni bolela in bilo mi je smešno, kako me je vrglo čez krmilo. Babica mi je rekla, da sem pravi junak. Ta nesreča mi je res ostala v spominu.

Inja Majcenovič, 5. a

KO BOM VELIK

Ko bom velik, bom zdravnik. Zdravil bom bolne otroke. Rad jih bom imel. Dobil bom veliko denarja. Dajal bom zdravila. Pomagal bom nogometnim igralcem. Bom prijazen. Bolnike bom pikal v prst. Meril jim bom vročino. Reševal bom ljudi.

Timon Ivnik, 3. a

Ime mi je Damijan. Pisal bom o svojem poklicu. Izdeloval bom robote in jih prodajal. Želim si, da bi prodal veliko robotov. Tudi če ne bom nič prodal, bom vesel. Moji roboti bodo znali vse.

Damijan Veršič, 3. a

POKLIC PILOTA

Pozdravljeni, predstavil bom poklic pilota in opisal letala, ki so njegovo delovno orodje. Pilot upravlja letalo in je odgovoren za varno, pravočasno in ekonomično letanje med posameznimi letališči. Pred letom se posvetuje, organizira, vodi in koordinira delo vseh članov letalske posadke. Pred samim poletom opravi pregled letala, preveri polnjenje goriva, natovarjanje in iztovarjanje tovora ter vkrcavanje in izkrcavanje potnikov. Pilot je lahko moški ali ženska. Glede na poklic pa poznamo civilne in vojaške pilote. Delo opravlja v zaprtem prostoru - pilotski kabini, pa tudi zunaj, ob letalu. Uporablja priročnike in tabele ter izpolnjuje ogromno obrazcev. Delo poteka na velikih višinah, zato je izpostavljen sevanju, vibracijam in hrupu letala. Šolanje pilota je dolgotrajno. Najprej mora končati tehnično šolo, potem pa gre na šolo za letalce. Tam se uči najprej na računalniških simulatorjih, potem pa začne voziti majhna letala. Za vsak tip letala mora opraviti določeno število poletov z inštruktorjem, šele potem lahko samostojno leti. Civilni pilot ima uniformo in pilotsko kapo. Črte na rokavih določajo čin pilota. Lahko je pilot, kopilot ali tehnični inženir. Pilot hodi v službo ali pa leti za hobi in zabavo - amaterski pilot. Tudi vojaški pilot ima svečano uniformo. Ko vozi letalo, je oblečen v kombinezon, ki ga ščiti pred mrazom. Na glavi ima čelado. Za dihanje potrebuje dihalno napravo. Hlače se med velikimi hitrostmi napihnejo, da stisnejo žile na nogah in tako pride več krvi v možgane. Delo pilota je naporno. Vojaškemu pilotu grozi nevarnost sestrelitve in ima veliko odgovornost. Prednost poklica je zanimivo in dinamično delo za kar potrebuje ogromno znanja. Slabosti poklica civilnega pilota je pogosta odsotnost od doma in odgovornost za potnike in tovor. Človek si je vedno želel leteti. Poznamo zgodbe iz grške mitologije. Pravi polet z letalom pa sta uresničila brata Wright leta 1903. Tudi Slovenci imamo znanega pilota Rusjana. Civilni piloti vozijo velika in mala potniška oziroma tovorna letala. Vojaška letala delimo na lovsko, bombnike in transportna. Helikopterje uporabljamo za reševanje, nadzor prometa, snemanje, prevoz tovorov in v vojaške namene. Največja letala prepeljejo do 700 potnikov ali ogromne količine tovora. Poznamo tudi akrobatska letala. Zanimivo je tudi letalo slovenskega podjetja PIPISTREL, ki leti zelo dolgo, preden je potrebno pristati in dotočiti gorivo. Letala pristajajo na velikih in malih letališčih, na travi in vodi, pa tudi na plavajočih mestih - letalonosilkah. Leteti je čudovito. Mogoče tudi jaz postanem pilot.

Filip Vinter, 4.b

GULLIVER V NEVARNOSTI

Ko sem prišel na otok Laputa, sem najprej opazil gozdove in velik vulkan, iz katerega se je kadilo. Prestrašil sem se, da bo izbruhnil. Vseeno sem se opogumil in odšel v gozd. Takrat sem zaslišal glasbo in petje. Odšel sem pogledat. Ko sem prišel do tja, sem se skril za grm in samo gledal. Tam so bili majhni ljudje, veliki do mojega pasu, podobni škratom. Ostal sem v grmu in jih gledal. Plesali so na čudno glasbo in zraven spuščali čudne glasove. Takrat sem za seboj zaslišal šepet. Pogledal sem in zagledal dva Laputanca. Eden me je prijel za noge, drugi za roke. Odpeljala sta me iz grmovja. Ostali Laputanci so me opazili in takoj nehali plesati. Laputanca, ki sta me nesla, sta me odpeljala do velikega hrasta. S hrasta so spustili desko, ki je bila na vrveh. Pogledal sem gor in opazil, da so vrvi privezane na vejo. Odpeljali so me na vrh hrasta. Laputanca sta razgrnila nekaj vej in tam je bila velika, čudovita hišica. V njej je bilo vse iz zlata in draguljev. Odpeljala sta me v sobo, kjer je bil zlat prestol, zasut z raznobarnimi dragulji. Na prestolu je sedel Laputanec s čudovito krono v laseh. Izpustila sta me in začela nekaj govoriti kralju. Zdaj je bil kralj jezen. Govoril je z Laputancema, ta sta mu prikimala. Odšli smo s hrasta. Tam sta dobila majhno kočijo z rešetkami. Dali so me vanjo, onadva pa sta zunaj poganjala konja. Zaspal sem, ker sem bil od vsega zelo utrujen. Čez čas sem se zbudil. Videl sem, da se peljem na vulkan. Takrat sem se prestrašil. Začel sem kričati, naj me izpustijo, Laputanca pa sta se delala, da ne slišita. Obupal sem. Pustil sem, da me odpeljeta do vrha. Od dima je bilo vse megleno. Odprla sta rešetke in me zvelkla ven. Odvlekla sta me do luknje. Potisnila sta me vanjo. Padal sem in kričal. Mislil sem, da je to moj konec. Takrat pa sem padel na nekaj mehkega. Preden sem omedlel, sem zaslišal glas, ki mi je pravil, da je prišel še eden. Čez nekaj časa sem se zbudil. Okoli mene so bili ljudje. A sem o Liliputancih in Laputancih samo sanjal? Iz misli me je predramil glas, ki mi je rekel, da nisem sanjal. To mi je rekel moški, ki je stal pred menoj. Ko sem ga začudeno pogledal, mi je povedal, da vsi mislijo, da so sanjali. Prikimal sem. Vprašal sem jih, če se jim je zgodilo enako kot meni in vsi so prikimali. Vprašal sem jih, kje smo, in moški, ki je bil verjetno glavni, mi je povedal, da smo v vulkanu tik nad lavo. Povedal je, da so vsi prestrašeni, ker se lava kar dviguje. Vstal sem in se odšel razgledat. Prostor je bil v obliki kroga. Zanimalo me je, kaj jedo, zato se jih vprašal. Glavni mi je povedal, da vsak dan dobijo nekaj hrane od Laputancev. Takrat so se tla začela tresti in postajati vse bolj vroča. Lava je začela prihajati na površje. Vsi so kričali in jokali. Poskusil sem splezati po vulkanski steni in uspelo mi je. Ko sem splezal do vrha, sem prišel ven. Pogledal sem okoli sebe in zagledal vrv, privezal sem jo na drevo in jo vrgel v luknjo. Ljudje so splezali ven in na koncu smo bili vsi dobro. Samo malo, ne! Vulkan je še vedno bruhal lavo. Posvaril sem jih in vsi so začeli bežati proti morju. Ko smo prišli do obale, smo poskakali v morje in počakali na lavo. Ko je prišla, jo je pogasila voda. Ljudje so preiskali otok, a Laputancev niso našli. Našli pa so njihovo ladjo. Vkrkali so se nanjo in odrinili domov. Tam so se poslovnili in živeli srečno do konca svojih dni.

Zarja Mlakar, 6.b

PRINC IN TRI NADLOGE

Nekoč je v kraljestvu, ki je ležalo za devetimi gorami in devetimi vodami, v časih, ki niso omenjeni v nobeni stari knjigi, živel mlad princ. Bil je sin najbogatejšega kralja tistih časov, Markusa Grozovitusa I., zato so princa klicali kar Markus Grozovitus II. Imeli so devet krat devet sužnjev, te sužnje pa je spremljalo še devet krat devet sužnjev. Princ je imel še tri brate in tri sestre, a on je bil najstarejši, zato mu bo kralj nekega dne predal prestol in s tem tudi kraljestvo. In to naj bi se zgodilo prav kmalu, saj je bil stari kralj že zelo star in slaboten. Vendar pa je imel princ težavo. V vsem kraljestvu zanj ni bilo prave lepotice. Ves zaskrbljen se je odpravil h kraljevemu čarovniku. Vprašal ga je, kje lahko najde najlepšo lepotico, ki bi bila zanj prava. Čarovnik je zbral vse svoje moči in pojavil se je portal. V njem je bila velika snežna gora, pod njo pa grad. Nato se je portal zaprl. Čarovnik mu je povedal, da je prava lepotica v kraljestvu pod snežno goro. Vendar so okoli gradu tri nadloge. Prva je bila zmaj, druga volk, tretja pa morski pes. V tem kraljestvu je že dolgo

veljalo, da tisti, ki premaga vse tri nadloge, dobi lepoto za ženo. Princ je želel tja, vendar ga je čarovnik najprej opremil. Dal mu je velik meč. Imel je ročaj iz zlata. Dal mu je tudi čarobno piščal. Če zdaj zaigra nanjo, bo v hipu prišel v tisto kraljestvo, če pa bo nanjo zapiskal v kraljestvu, mu bo čarovnik pomagal. Princ je zapiskal nanjo in že je bil v kraljestvu. Odšel je v grad tistega kraljestva in vprašal kralja, če lahko dobi lepoto. Kralj mu je rekel, da lahko, če ubije tri nadloge. Princ je zato splezal na goro, kjer je bil zmaj, ki bruha ogenj. Bruhnil je ogenj v princa. Nenadoma je iz ročaja meča prišla svetloba in odbila ogenj. Princ je nato vrgel meč v zmajevo oko. V trenutku zmaja ni bilo več. Princ je pobral meč, se spustil z gore in odšel v gozd. Tam je bil volk, ki je tekel tako hitro, da ga sploh ne vidiš. Volk se je zatekel v princa, vendar je iz meča švignila svetloba in preusmerila volka, ki se je nato zabil v drevo. Princ je to izkoristil in zapičil meč v njegovo glavo. V trenutku je volk izginil. Princ je stekel iz gozda in zaplaval v jezero. Tam je bil morski pes. Iz oči je spustil vrvi in z njimi nameril v princa. Svetloba iz meča pa ga je spet rešila. Princ je zaplaval do njega in meč zapičil v njegov bok. Tudi morski pes je izginil. Princ je odšel v grad. Rekel je, da je ubil tri nadloge. Kralj mu je dal lepoto. Princ je zapiskal na piščal in spet sta bila v svojem gradu. Priredili so jima poroko in veliko slavlje, ki je trajalo sedem dni in sedem noči. Še danes živita, če nista že umrla.

Matjaž Župec, 6. b

Lara Žnuderl, 5. b

ORFEJ IN EVRIDIKA - ORFEJ IZGUBI GLAS

Orfej je nekega dne izgubil glas. Evridika ni mislila, da bo to tako hudo. Razmišljala je, vendar ni našla načina, kako bi zaprosila v Tartaru za njegov glas. Končno je ideja prispela na dan. Še ta dan je hotela biti v Tartaru, a ker je vedela, da to ni mogoče, je počakala do jutra. Odpravila se je ob jutranji zarji. Nekaj časa je hodila, nekaj časa tekla, dokler ni prišla do reke Had. Pred njo je bil brodnik Haron, ves začuden, saj še tukaj ni bilo ljudi. Sedaj ni vedel, ali naj jo pelje čez. Ni bil prepričan, da je to dobra odločitev. Evridika je prosila in prosila. Haron le obljubi, da jo bo peljal. Čez nekaj časa sta prispela do vhoda v Tartar. V trenutku, ko je vstopila, jo je obdala temna megla. Sprva si ni upala vstopiti skozi temna vrata, ampak ljubezen do Orfeja je bila iz trenutka v trenutek močnejša. Ko je nekaj časa hodila po podzemlju, je prišla do mogočnega kralja Plutona in blede kraljice Perzefone. Ko sta mogočna kralj in kraljica videla Evridiko, sta jo začudeno pogledala. Njuna pogleda je nista zmedla, zato je začela: »Mogočna kralj in kraljica podzemlja, moja ljubezen do Orfeja je tako močna, da vezi ni mogoče pretrgati. Zaradi pika te strupene kače je bil ob glas, a vsakdo si ga želi, zato mu ga hočem povrniti. Vedno, ko je pomagal slabotnim ljudem in jih potolažil z besedami, če so bili v stiski, je vsakomur dajal zgled.« Ko je Evridika končala, se je zlomila in pričela jokati. Perzefona in kralj Pluton sta se spogledala in jo hotela potolažiti. Prvič sta začutila, da nekemu pravzaprav res pomagata. Ker se jima je to zgodilo prvič, sta Evridiki dala možnost, da brez kakršnegakoli dolga dobi Orfejev glas. Še tisti trenutek je pritekel Orfej s čudovito novico.

Tjaša Katan, 8.b

POVODNI MOŽ - PRIPOVED RIBIČA, KI OPAZUJE, KAKO PLESALCA IZGINETA MED VALOVI

Nekega nedeljskega popoldneva so se ljudje zbrali na trgu, da bi zaplesali oz. da bi pripravili ples. Pripravili so stole, mize, krožnike, kozarce in vse, kar je bilo potrebno. Ko se je stemnilo, so prišli še plesalci, njihove soplesalke in seveda glasbeniki. Začeli so igrati in istočasno so se plesalci posedli k mizam ter kasneje dobili večerjo. Po opravljeni večerji so začeli plesati. Pa plešejo in plešejo, kot bi jih srbele pete. Plesali so vsi gostje z izjemo dveh posebnežev. Oba sta bila videti osamljena in nesrečna. Dekletu je bilo ime Urška, fant pa je bil Povodni mož. Oba sta sedela in čakala na soplesalca oz. soplesalko. Pa ga Urška zaljubljeno pogleda. Ko mladenič to opazi, pristopi do nje. Prosi jo za ples in Urška vsa presrečna, da je končno dobila plesalca, privoli. In že se vrtita in plešeta, kot bi ju nosil vihar. Na koncu pa vsa v veselju in na začudenje mene in ostalih očitvidcev odplešeta v reko Ljubljanico. Mislim sem, da me bo kap, saj resnično nisem mogel verjeti videnemu. Bil sem začuden, prestrašen in presenečen. Sedaj pa zaplešimo v konec!

Benjamin Guzej, 8.a

PRIPOVED DEKLETA, KI JE BILO URŠKI NEVOŠČLJIVO ZARADI NJENE LEPOTE

Vsi so bili vznemirjeni zaradi plesa. Stari in mladi ter seveda tudi jaz. Ko se je zvečerilo, sem se lepo oblekla in naličila. Odpravila sem se na zabavo, ki je bila pod zeleno lipo blizu reke Ljubljanice. Prispela sem in glasba je že igrala. Vsi so plesali, jaz pa sem bila v raju, dokler nisem zagledala te razvajene in prečudovite Urške. Zelo sem ji zavidala njeno lepoto, saj je bilo najlepše dekle daleč naokrog. Vsi so jo vabili na ples, a ona jih je vse prešerno zavrnila. Nisem mogla verjeti svojim lastnim očem, kako je bila izbirčna ta Urška. Kar naenkrat pa je izza ovinka pridrvela prelepa kočija, ampak še lepši je iz nje stopil zal, mlad fant. Kar osupnila sem tako kot vsi drugi, vključno z Urško. Nekaj časa sem tako samo strmela vanj, nakar sem pomislila, da bi ga povabila na ples. Ko sem zbrala pogum, je že stopil k Urški in jo povabil na ples. Vsa nasmejana je sprejela povabilo. Kar kri mi je zavrela, ko sta se tako lahkotno vrtela po plesišču. Vrtela sta se vse hitreje, dokler niso glasbeniki obnemeli. Prelep fant se je razjezil, nato so prišli oblaki, začelo je močno deževati in veter je močno šumel. Ustrašila sem se in hotela zbežati na varno, ampak nisem mogla, kajti kar osupnila sem nad naslednjim dogodkom, ki se je pripetil. Urška in fant sta plesala tako hitro, da sta padla v reko Ljubljanico in nihče ju nikoli več ni videl. Še zdaj se govori o tem, pa čeprav je minilo že leto. Fantu so nadeli ime Povodni mož. Malo sem kar srečna zaradi Urške, kajti zdaj ni več najlepšega dekleta daleč naokrog.

Ana Peserl, 8.b

Tia Čeh, 4. b

Mirjeta Jefkaj, 4. b

Tjaša Smonkar, 4. b

POVODNI MOŽ

Urško gledam cele dni,
še v mojih sanjah živi.

Ko se v Ljubljani ples priredi,
se vsak veseli.

Sonce že za goro gre,
a se Ljubljančanke še vedno vrte.
Urška pa v kotu ždi,
se čemerno drži.

Naenkrat pride mlad mož,
za pasom ima oster nož.

Ko ga Urška je zagledala,
vso nevarnost je spregledala.

Se vrtela in plesala,
da še godcem so roke zastale,
ker glasbila glasov več niso dale,
se mladenič je razjezil in poklical črne oblake.

Zašumeli, zašumeli so potoki strašni.
Urška se je ustrašila in uiti je mislila,
mladenič pa jo ulovi,
v Ljubljanico spodi
in še sam za njo zbeži.

Natalija Zarnec, 8.a

ZGODBE O SNEŽENEM MOŽU, KI JE ŽELEL IZVEDETI, KAKŠNE SO ROŽE

Nekoč je živel sneženi mož, ki je že pol zime iskal rože. Bližal se je zadnji dan zime. Nekega jutra pa je sklenil, da bo šel iskat rože. Neki fant se je norčeval iz njega. Zato si je rekel: »Jaz sem pogumen!« Pustil je tistega fanta in šel naprej. Srečal je prijazno gospo. Vprašal jo je, kje lahko najde rože. Odgovorila mu je, da naj gre z njo v cvetličarno. Tam je osupnil. Na policah so bile vse vrste rož. Vprašal je tisto gospo, če mu lahko kupi eno. Kupila mu jih je kar osem. Sneženi mož je bil tako vesel, da bi jo kar objel, če bi jo lahko. Rože in gospa so mu za vedno ostali v spominu. Rože so sedaj na severnem tečaju. Tam sneženemu možu krasijo ledeno hišo. Sneženi mož še mogoče zdaj domuje na severnem tečaju.

Žiga Žižek, 3. b

Nekoč so se otroci igrali na snegu in je rekel deček Nik: »Gremo naredit snežaka.« Naredili so ga. Snežak je sam pri sebi razmišljal, kako bi rad videl rože. Zjutraj se je zbudil in šel na pot. Srečal je psa in ga vprašal: »Veš, kje so rože?« »Ne, ne vem.« Pes je jedel kost in snežak ga je vprašal: »Je to roža?« »Ne, ni. To je kost!« »Pa veš, kje bi jih našel?« »Ja, vem. V mestu.« »Oh, hvala! Adijo, pes!« »Adijo, snežak!« Snežak je šel v mesto poiskati rože. Zagledal je vrane in jih je šel spustit. Upal je, da mu bodo povedale, kje so rože. Vrane so se skoraj polulale, ker jim je snežak povedal tako smešnico. Snežak je rekel: »To ni smešno.« »Vemo, kje so.« »Prosim, mi poveste.« »Dobro, tukaj noter pojdi.« Snežak je šel noter in je rekel: »Zdravo, rože.« Šel je domov in si nesel domov rože. Bil je srečen. Od sreče se je stopil.

Jana Grah, 3. b

Sneženi mož je iskal rože. Potem se je vprašal, kaj so rože. Ali so vijolične, modre, rumene in rdeče? Kako rad bi videl rože. Pisane. Kakšno je sonce, ki sije z neba? Sneženi mož se je odločil, da gre iskat rože. Tako je šel sneženi mož iskat rože. Na poti je srečal črno-belega mačka in ga vprašal: »Kje lahko najdem rože?« »V hiši moje lastnice, mijav!« Sneženi mož je šel v hišo mačkove lastnice. Videl jo je in jo vprašal: »So tisto tam gori na polici rože?« »Ja,« je odgovorila. »Mi daste eno?« »Seveda!« Lastnica mu je dala eno rožo. Ko je hotel sneženi mož stopiti skozi vrata, se je stopil.

Nina Čeh, 3. b

Nekega dne je rekel snežak, da bi rad videl rože. »Bom šel v mesto,« si je rekel. Šel je in tam se je začel topiti. Rekel je: »Kako bom preživel? Točno ob osmi uri vozi polarni vlak. Bom šel na njega. Ampak, kako bom dobil rože? Mogoče jih imajo na trgu.« Pogledal je in videl, da imajo marjetice in vijolice. Kupil je vijolice. Ko je prišel domov, je bilo še toliko snega, da je bilo dovolj za njega. Sneg se nikoli ni stopil, zato snežak živi še danes.

Nik Golob, 3. b

Sneženega moža je zanimalo, kakšne so rože. Naslednjo noč sneženi mož ni mogel zaspati. Naslednje jutro se je odpravil na pot. Na poti je srečal kužka in ga vprašal, kje bi lahko našel rože. Kuža ga je začudeno pogledal in rekel: »Ne vem, kje bi lahko našel rože.« Nato je kuža rekel: »Pojdiva skupaj poiskati rože.« »Meni je prav, če je tudi tebi.« »Prav, pa pojdiva,« je rekel kuža. Hodila sta in hodila in sta srečala muco. Muca ju je vprašala: »Kaj pa iščeta?« Kuža je rekel: »Rože.« Muca je rekla: »Poznam deklico, ki ima rože. Pojdita za mano.« Sneženi mož se je razveselil, ker bo videl rože. Videl je nekaj na oknu in to začel trgati in metati. Opazila ga je deklica in ga vprašala: »Zakaj trgaš rože?« Sneženi mož je rekel: »A to so torej rože?« Ko je sneženi mož gledal rože, se je kuža polulal nanj. Muca se je na skrivaj smejala. Sneženi mož pa je bil srečen, ker je prvič v življenju videl rože.

Pia Rebernik, 3. b

Nekoč je živel mož. To ni bil navaden mož. Bil je nekaj posebnega. Bil je sneženi mož. Nekega dne je razmišljal o rožah. Naenkrat si je rekel: »Grem v gozd.« Nekaj časa je počakal in nato odšel. Ko je prišel, je zagledal majhnega kužka in ga vprašal: »Morda veš, kje so rože?« Kuža ga je čudno pogledal. »Ne veš, kje so rože? Ne veš, ha, ha, ha!« »Ne, ne vem.« »Pojdi v mesto, tam boš našel rože.« Ko je sneženi mož prišel v mesto, je srečal mestno podgano in jo vprašal: »Morda veš, kje so rože?« »Ne veš? Ha, ha, ha!« »Ne, ne vem.« »Pojdi v tisto hišo.« Ko je sneženi mož odprl vrata, je videl na tisoče rož. Rekel si je: »Eno bom vzem.« Potem je odšel domov v svojo deželo.

Eva Čeh, 3. b

Nekoč je živel sneženi mož. Vprašal se je, kaj so rože. Rekel si je, grem v tisti gozdiček. In je šel. Hodil je in hodil, dokler ni videl zajčice. Vprašal jo je, kje so rože. Rekla mu je, da so v mestu. Tam je videl snežno punco. »Ulala, kakšna bejba! Kako ti je ime?« »Sem madam Snežka.« »Ta pa bi bila dobra žena. Pucala bi, prala... Ne, ne, zdaj bova samo prijatelja!« »Prav, adijo!« »Mesto, vidim mesto,« je zavpil. Šel je in videl rože. Vzel jih je in šel k Snežki. Dal ji je prstan in sta se poljubila. Imeli so poroko in tri otroke: Marjetko, Cvetko in Jožka. Cmok, cmok!

Ana Pšajd, 3. b

Nekoč je živel sneženi mož. Bil je na svojem prostoru. Misli si je, če bi lahko videl rože. Nato pa mimo pridrvi avto in odvrže neko stvar. Mimo pride dedek in pogleda, kaj je odvrzel avto. Videl je, da je hladilnik s kolesi na motorni pogon. Imel je tudi steklena vrata. Dedek je odšel. Snežak pa tudi, a s hladilnikom. Dedka je vprašal: »Ali me pelješ do rož?« Dedek je odvrnil: »Če si tako želiš videti rože, ja.« Snežak se je razveselil. »Hvala lepa,« je rekel. Šla sta naprej. Čez nekaj ur sta srečala volka. Vprašal ju je: »Lahko grem z vama?« Dedek je rekel: »Če naju ne boš pojedel!« Nadaljevali so pot. Čez osem ur so končno našli rože, ampak ne umetnih. Bile so prave. Snežak je bil zelo vesel, da je prvič videl svoje rože. Eno si je celo shranil v hladilnik.

Jurij Petek, 3. b

Sneženi mož je šel v mesto in je hodil in hodil, da bi našel cvetlice. Srečal je psa in ga vprašal: »Veš, kje so rože?« Pes je rekel: »Na desno zavij in potem ravno.« Sneženi mož je hodil tako, kot mu je rekel pes. Na poti ga je ustavil maček. Rekel mu je: »Kaj iščeš?« Sneženi mož je odgovoril: »Rože iščem.« Sneženi mož se ni oziral na mačka in je šel naprej. Šel je in šel, kamor ga je vodila pot. Prišel je do velikih vrat in jih počasi odprl. Prišel je noter in videl nekega dedka, ki je sedel na stolu in premišljeval. Stopil je k njemu in ga potolažil. Dedek je rekel: »Glej te rože, kako so grde.« Sneženi mož pa je rekel: »Veš, meni so pa rože všeč. Ravno rože sem iskal.« Dedek je predlagal: »Gojiva jih skupaj!« Dedek in sneženi mož sta postala najboljša prijatelja.

Lucija Rola, 3. b

Predavnimi časi so otroci naredili snežaka. Snežak je hotel videti rože. Nekega dne je snežak srečal štorkljo, ki je letela v Afriko. Snežak jo je vprašal, če ve, kje so rože. Rekla je, da ve, kje so rože, ampak da jih ni tu. Snežak jo je prosil, da ga na svojem hrbtu ponese do rož. Ko sta letela, so fantje spodaj metali kepe v zrak. Ena kepa je zadela štorkljo, ki je padla. Snežak je padel pred Postojnsko jamo. V jami, kjer je bilo malo svetlobe in toplote, je bila roža. Našel je tudi nekaj diamantov. Snežak je končno videl rožo. Z diamanti si je priskrbel letalo in odletel na severni tečaj.

Aljaž Peklar, 3. b

TRGATEV

Moj dedek je vinogradnik. Ima dve gorici: eno ob svoji hiši v Kremberku, drugo pa v Cogetincih. Do jeseni mora v vinogradu veliko delati, da ima dober pridelek. Da grozdje dobro obrodi, mora že zgodaj spomladi obrezati trto. Nato do jeseni škropi trse in skrbi, da mu žuželke, ptice ali bolezen ne uničijo grozdja. Proti pticam postavi klopotec. Prav tako mora odstranjevati divje poganjke, da dobi grozdje dovolj hrane in svetlobe. Konec septembra ali v začetku oktobra grozdje dozori. Takrat imamo trgatev. Pred trgatvijo mora pripraviti sode, vedra in zaboje, v katere se trga, škarje, prešo – stiskalnico, črpalko, cevi in pecljalnik. Babica pa kupi vse potrebno za malico in kosilo za berače. Trgatev se začne zgodaj zjutraj. Berači se zberemo in pojemo zajtrk. Razdelimo se v pare in se razporedimo v vrste. Grozdje režemo s škarjami v vedra. V Cogetincih, kjer ni tako velik hrib, grozdje iz veder vsipamo v brento, ki ji pri nas rečemo puta. Ponavadi jo nosi moj ata. Pri hoji si pomaga s palico, na katero si z nožkom označuje, koliko brent je že odnesel. V Kremberku, kjer je hrib večji, nabiramo grozdje v zaboje, ki jih ata ali dedek odpeljeta s traktorjem na vrh k preši. Letos je preveč deževalo in dedek ni mogel s traktorjem v vinograd. Zato je dedkov prijatelj pripeljal z Gorenjske poseben pripomoček – vitel, ki smo ga priklopili na traktor. Nanj smo pripeli velike sani, ki jih uporabljajo na Gorenjskem pri spravilu lesa iz gozda. Z njimi smo uspeli spraviti grozdje na vrh. Otroci smo se lahko s sanmi tudi nekajkrat peljali, kar je bilo super. Moja naloga na trgatvi je bila tudi streči beračem pijačo. Da nismo dekleta toliko hodile, smo naredile na vrhu hriba šank in ga poimenovala Pri mareli. Na preši delajo moški. Najprej grozdje vsipajo v stroj, ki loči

jagode od pecljev – zato se mu reče pecljalnik. Te ločene jagode gredo po cevi v prešo. Včasih so morali prešo poganjati ročno, sedaj pa ima dedek moderno rotacijsko prešo na elektriko. Preša stisne grozdje, tako da nastane mošt. Mošt po ceveh teče v sode, kjer začne vreti. Po procesu vretja se mošt spremeni v vino. Mlado vino prvič poskusimo 11. novembra – na martinovo, ko pripravimo martinovo pojedino: pečeno gosko, mlince, rdeče zelje in seveda nazdravimo z mladim vinom. Trgatev se konča z zasluženim počitkom in odličnim kosilom, za katerega poskrbi babica. Včasih si po trgatvi zapojemo, še bolj veselo pa je, če kdo zaigra na harmoniko. Ponavadi si pečemo še kostanje. Dedek pa mora še dolgo v noč prešati, kar smo berači nabrali.

Inja Majcenovič, 5. a

KO TE ZADENE AMORJEVA PUŠČICA, JE SVET DRUGAČEN

Ta naslov sem si izbral, saj imam z zaljubljenostjo veliko izkušenj ...

Torej - vse se je začelo že na razredni stopnji, ko je Julija prišla v naš razred. Bila je sramežljiva, jaz pa takoj zaljubljen. Mislim, da sem takrat izgledal nekako »nevtralen«. Spomnim se, ko je bila v 5. razredu vprašana slovenščino. Dobila je slabo oceno in se začela jokati. Šel sem k njej in jo želel potolažiti, a so me druge punce vedno potisnile stran, saj so bile prepričane, da se norčujem iz nje. Ko smo šli v 6. razredu v šolo v naravi, sem bil v sobi z Žakom, Tomažem, Denisom, Žigo in Tinejem. Kadar smo imeli prosti čas, so bile pri nas punce. Spomnim se, da smo se igrali »cedevito resnice« (nismo imeli namreč nobene druge steklenice). Ko mi je Danaja postavila vprašanje, v katero punco sem zaljubljen, mi je takoj postalo vroče. Zabičal sem jim, da ne smejo nikomur povedati, pa jim povem resnico. Ko so mi vsi zagotovili, da tega ne bodo storili, sem izdaval: »V Julijo.« Pred vrati naše sobe so prisluškovali še drugi fantje. Ko so to slišali, so seveda takoj povedali še drugim in tudi njej. Od tistega trenutka dalje je bilo vse drugače. Ko smo prišli iz šole v naravi, sem se do Julije obnašal drugače in ona do mene tudi. Videlo se mi je, da sem zaljubljen. Vedno sem bil oziroma sem želel biti v njeni bližini. Osvajal sem jo na vse načine. V šoli, po facebooku; v glavnem - vsepovsod. Tudi v 7. razredu sem bil še vedno zaljubljen vanjo. Enkrat pa sem po facebooku videl, da mi je nekaj napisala. Napisala je, da preveč kažem občutke do nje in da naj neham s tem, saj si ona ne želi biti z menoj. Takrat sem bil žalosten. Nisem vedel, kaj naj naredim. Ko sem naslednji dan šel v šolo, sem se pogovarjal z njo tako kot z ostalimi puncami. Še sedaj, ko sem v 9. razredu, se rad spomnim na to svojo prvo otroško ljubezen.

Blaž Točaj, 9. a

ŽABA JE ŽABA, A PRINCEV NI VEČ ... (S. MAKAROVIC)

Princeske oz. principi na belih konjih ne obstajajo, kajti nihče ni popoln. Mogoče je kdo za koga princ ali princesa na belem konju samo zato, ker je za tisto osebo popoln oz. popolna. To se zgodi takrat, kadar smo v koga zaljubljeni.

Danes je težko biti princ na belem konju, saj večina deklet (najstnic) gleda pri fantih na postavo oz.

na to, če je natreniran. Pomembno se jim zdi, da ima »sixpacke«, mišičaste roke ... Ne vedo pa in pozabljajo, da je zdaleč najpomembnejše, da ima izbrana oseba dober značaj. Če te ima ali imaš ti neko osebo rad in jo spoštuješ, je vredno veliko več kot pa dejstvo, da dobro izgledaš, ob tem pa te osebe ne spoštuješ ali jo celo varaš. Princeze na belem konju lahko prihajajo od vsepovsod, ampak jih moramo najprej začutiti in opaziti ter spoznati. Vsaka punca ali fant je po svoje idealen. Vsak ima nekaj »popolnih« lastnosti in nekaj slabih. Dandanes si »grd«, če imaš nekaj kilogramov preveč. To vem, saj imam tudi sam težave s kilogrami. Popolne lastnosti princeze na belem konju bi zame bile, da me sprejme takšnega, kakršen sem, in me ima rada kljub slabostim. Mora me znati nasmejati, imeti lepe oči, biti iskrena ... Take osebe živijo okoli nas. Kot sem že prej napisal, jih moramo le opaziti. Ni vredno čakati na »popolnega« partnerja. Če boš hotel imeti zvezo s popolnim partnerjem, se boš moral za to osebo predvsem potruditi in v njej sam poiskati te idealne lastnosti. Če boš samo čakal nanjo, jo bo našel ali opazil morda nekdo drug, za katerega bo ta oseba popolna.

Najbolje pa je, da se odpoveš svojim idealom, saj nima smisla vse življenje čakati na popolnega možkega ali žensko!

Tinej Javornik, 9. a

EVROPSKI DAN JEZIKOV

26. september je posvečen jezikom. Evropska komisija in Svet Evrope sta namreč ta dan razglasila za evropski dan jezikov, dan, ko se praznuje jezikovna in kulturna raznolikost Evrope. Znanje tujih jezikov nas bogati in nam odpira številna vrata. Poznavanje tujih kultur širi naše obzorje in nam pomaga biti strpnejši. Hkrati pa nas dobro znanje lastnega jezika in spoštovanje kulturne dediščine navdaja s samozavestjo in ponosom. Naša šola vsako leto obeleži ta dan na različne načine. Letošnje leto so se učenci učili pesem. Če si srečen v različnih jezikih. Najmlajši so se naučili pesem v angleščini, 4. in 5. razred so peli v nemščini, 8. in 7. razred v francoščini, 9. razred pa v albanščini. Učiteljice so bile učenke, ki se učijo nemščino oz. francoščino. Albansko verzijo pesmi pa so učile učenke 6.b razreda, njih pa je naučila njihova sošolka Eduarta, ki ji je albanščina materni jezik. Učenci so zelo uživali pri učenju tega jezika, saj ga imajo priložnost le redkokdaj slišati. Tukaj je besedilo pesmi v albanščini – le pogumno, ni tako težko.

Nese je i lumtur duartrokit.
 Nese je i lumtur duartrokit.
 Nese je i lumtur dhe lumturin do ta ndash me dike.
 Nese je i lumtur duartrokit.

Nese je i lumtur ti kerce.
 Nese je i lumtur ti kerce.
 Nese je i lumtur dhe lumturin do ta ndash me dike.
 Nese je i lumtur ti kerce.

Nese je i lumtur thuaj Hurra.
 Nese je i lumtur thuaj Hurra.
 Nese je i lumtur dhe lumturin do ta ndash me dike.
 Nese je i lumtur thuaj Hurra.

Nese je i lumtur perseriti te trija.
 Nese je i lumtur perseriti te trija.
 Nese je i lumtur dhe lumturin do ta ndash me dike.
 Nese je i lumtur perseriti te trija.

Simona Peserl Vezovnik

RAZSTAVA V OBČINSKI AVLI

Topla jesen nas boža s svojimi sončnimi žarki, narava se odeva v čarobni svet nešteti barvnih kombinacij, le kdo so umetniki, ki so jo tako lepo pobarvali? Leto je naokoli in tudi mi smo izbrali nekaj naših izdelkov, ki smo jih pridno ustvarjali skozi vse leto, da vam bi jih pokazali. Ustvarjali smo vsi po svojih zamislih in navdihih. Nastajali so različni izdelki, ki izražajo videnje in čustva slehernega posameznika, kajti z umetnostjo ljudje drug drugemu predajajo svoja čustva. Veliko lepih, toplih misli vam pošiljamo preko svojih del, ki odsevajo to, kar v njih vidimo. Upam, da boste ob ogledu naše razstave videli in občutili lepe stvari.

S temi besedami so učenci nižjega izobrazbenega standarda in posebnega programa vzgoje in izobraževanja odprli razstavo v občinski avli, pripravili pa so tudi kratek kulturni program, kjer so zapeli in zaplesali, spregovoril je tudi ravnatelj, gospod Marjan Zadravec, ki je razstavo tudi odprl.

Učenci in učiteljice ONIS in PPVI

TEDEN OTROKA 2014

Teden otroka, ki je potekal pod sloganom ZA RAZIGRANO IN USTVARJALNO OTROŠTVO, se je letos pričel 6. oktobra in trajal do 12. oktobra.

Na naši šoli smo v ta namen organizirali vrsto dejavnosti, ki so otrokom popestrile dogajanje. Starejši učenci so za ves teden predlagali jedi za malice in kosila.

Največ dogodkov se je odvijalo v I. triadi. Prvošolci so v ponedeljek obiskali otroke in vzgojiteljice v vrtcu ter se poigrali na vrtčevskem igrišču. Naslednji dan so učenci od 1. do 3. razreda lahko za nekaj časa s sabo v šolo pripeljali hišne ljubljence. Kako ponosni so bili nanje in kako so jih gledali in božali!

Ta dan je bil še prav poseben za vse učence šole, saj je bil dan brez spraševanja in domačih nalog. V sredo je potekalo medgeneracijsko druženje najstarejših in najmlajših učencev šole. Devetošolci so z razredničarkama prišli na obisk k prvošolcem, jim prebrali in odigrali zgodbe, se z njimi igrali na igrišču in v učilnici ter se pogovarjali.

Dan kasneje je bil prav poseben za prvošolce. Potekal je sprejem v Skupnost učencev šole Lenart. Na zgornji šoli sta jih pozdravila predstavnika SUŠ-a, Timoteja in Jurij, spregovorila sta jim g. ravnatelj in mentorica SUŠ-a, osmošolke (Petra, Verena, Doroteja, Maja in Maruša) pa so prvošolcem predstavile pomen skupnosti učencev šole in jim podarile v spomin darilo – hiško. Učenci od 2. do 5. razreda so za prvošolce pripravili kulturni program s petjem, plesom in z igranjem na instrumente.

Zadnji dan v tednu je učence obiskala pevka Nika Zorjan. V telovadnici šole je na enournem koncertu z lastnimi in tujimi pesmimi zabavala učence. Pevka je s svojo energijo in glasom spodbudila učence, da so sodelovali, peli in plesali. Ob koncu jim je podarila svoje fotografije, avtograme, nasmeške in se z otroki fotografirala.

V podaljšanem bivanju so ta teden učenci v delavnici izdelovali jesensko dekoracijo. Ker pa smo želeli slediti naslovu, da bi bili učenci razigrani, smo se veliko igrali igre po željah otrok. Za razvijanje ustvarjalnosti pa smo se lotili izdelave skoraj čisto pravih daljnogledov.

Teden, ki je bil pester in bogat z različnimi dejavnostmi, je hitro minil. Ostali pa so lepi spomini, ujeti tudi na fotografijah.

Tadeja Volavšek, mentorica SUŠ-a od 1. do 5. razreda

VTISI DEVETOŠOLCEV PO DRUŽENJU S PRVOŠOLCI

Druženje mi je bilo všeč. Prvošolčki so polni energije in zelo radi se lovijo. (Žak Špandl)

Bilo je zelo v redu. Učenci so pridno poslušali zgodbico. (Eva Vindiš)

Zabavno se je bilo pogovarjati s prvošolci. (Vanja Žokš)

Prvošolci se zelo ustvarjalni in bolj poslušajo kot devetošolci. Zelo radi se »cartajo«. (Lara Žižek)

Otroci so bili zelo veseli, da smo prišli. Dobro so si zapomnili zgodbico, ki smo jo jim prebrali, saj so jo znali kasneje lepo obnoviti. Zelo lepo so se obnašali in nas poslušali. (Tinkara Kovačič)

Bilo je zabavno. Všeč mi je bilo, da so otroci radi sodelovali. Bili so pridni in prijazni. To bi morali še kdaj ponoviti. (Iris Tomažič)

Bilo je čudovito, saj smo se vsi spomnili na čase, ko smo bili sami tako majhni. (Lara Dreu)

Ena prvošolka me je dvakrat premagala pri igri spomin. Na srečo sva bila pri tretji igri izenačena. (Rok Zavernik)

ŠOLA V NARAVI, 5. RAZRED – IZOLA

8. BRALNI MARATON

V sredo, 17. septembra 2014, smo na OŠ Lenart začeli bralno značko na že utečen način. Naš bralni maraton je trajal od 1. do vključno 5. šolske ure. V šolski knjižnici se je v tem času zvrstilo 109 bralcev in še večje število poslušalcev. Bralci so predstavili kratke odlomke iz knjig, ki jih trenutno berejo ali pa so jim posebej ljube. Vsak bralec je bil nagrajen s knjižno kazalko, 11 izžrebanih srečnejšev pa s knjižno nagrado.

Vsem bralcem se zahvaljujem za sodelovanje in jim želim, da na letošnjem bralnem potovanju odkrijejo veliko zanimivega.

Karolina Divjak, šolska knjižničarka

AKCIJA ZBIRANJA ODPADNEGA PAPIRJA

V oktobru je potekala akcija zbiranja odpadnega papirja. Zbranega je bilo 9470kg papirja. Naslednja akcija bo potekala v spomladanskih mesecih.

RAZRED	KG	RAZRED	KG
1.a	166	6.a	478
1.b	345	6.b	593
1.c	301	7.a	489
2.a	577	7.b	384
2.b	388	8.a	585
3.a	336	8.b	1031
3.b	259	9.a	898
4.a	459	9.b	1142
4.b	404	ONIS / PPVI	22
5.a	488		
5.b	483		

EKO tim OŠ Lenart

MALE SIVE CELICE

V sredo, 1. 10. 2014, sta se dve skupini učencev 7. razreda v spremstvu mentorice Darke Sukič udeležili predtekmovanja za kviz Male sive celice. Med 45 prisotnimi skupinami je po pisnem delu preizkusa skupina Lenart 1, ki so jo sestavljale Zarja Mori (7. a), Hana Vauda Lorenčič (7. b) in Ajda Weingerl (7. a), dosegla 32 točk in 32. mesto. V skupini Lenart 2 so tekmovali Jan Kostanjšek, Jana Zorko in Zala Breznik (vsi 7. a). Dosegli so 44 točk (od 50 možnih) in se po pisnem delu uvrstili na 3. mesto, kar je pomenilo sodelovanje v ustnem delu predtekmovanja. Letos nam je uspelo! Jan, Jana in Zala so znali toliko, da so se uvrstili na kviz Male sive celice. V sredo, 19. 11. 2014, so se udeležili snemanja oddaje Male sive celice v studiu RTV SLO. Za OŠ Lenart so proti OŠ Solkan tekmovali JAN KOSTANJŠEK, ZALA BREZNIK in JANA ZORKO. Zelo ponosni smo na naše tekmovalce, ki so pokazali veliko znanja, se dobro borili in odlično zastopali našo šolo, saj so po treh tekmovalnih nalogah celo vodili. Na koncu jim je sreča malo obrnila hrbet in so za pet točk zaostali za tekmeči.

Pohvaliti gre tudi ostale učence 7. a razreda in štiri predstavnice 7. b razreda, ki so na snemanju oddaje sodelovali kot navijači. Tudi oni so zelo dobro opravili svojo nalogo.

Snemanje oddaje je bilo posebno doživetje, saj je bil marsikdo prvič v pravem televizijskem studiu. Režiser, njegova asistentka, g. Ravnohrib in vsi iz komisije, ki so skrbeli, da snemanje poteka, kot mora, so bili zelo prijazni in z veseljem odgovarjali na vse, kar nas je zanimalo.

Darka Sukič

PARIZ

Štirje učenci 7. razreda OŠ Lenart, ki se kot neobvezni izbirni predmet učijo francoščino (Hana Vauda Lorenčič, Špela Kovačič, Rok Cebek in Enej Boštjan Peklar), so se (v spremstvu Darke Sukič) udeležili strokovne ekskurzije v Pariz, ki je potekala od 15. do 19. oktobra 2014 in jo je organizirala učiteljica francoščine (Kristina Deleva).

Po naporni 18 urni vožnji od Maribora do Pariza so se prvi dan družili z Miki miško, Sneguljčico, Petrom Panom in drugimi pravljичnimi junaki v Disneylandu. Obisk Disneylanda seveda ne bi bil popoln, če ne bi obiskali tudi hiše strahov in se vozili z različnimi vlaki smrti. V naslednjih dneh pa so si ogledali Les Invalides (kraj, kjer je pokopan tudi Napoleon Bonaparte), obiskali Quasimoda v katedrali Notre Dame, se fotografirali s slavnimi v muzeju voščenih lutk (Grevin), pozdravili Mono Liso v muzeju v Louvru, se vzpeli na Eifflov stolp, se vozili z ladjo po Seini, sprehajali po Champs elysees vse do slavoloka zmage. Zadnji ogledi pred povratkom v Slovenijo sta bila ogleda Sackre coeur na hribčku Montmartre, bohemske četrti umetnikov in sprehod mimo Moulen rouge.

Bilo je naporno, vendar nepozabno doživetje, ki bo dolgo ostalo v lepem spominu.

Darka Sukič

PIKIN FESTIVAL

Učenci 3. a in b razreda so obiskali Pikin festival.

PLAVALNI TEČAJ

Imeli smo plavalni tečaj. Z avtobusom smo se vsako jutro odpeljali na Ptuj. Ko smo končno prispeli na Ptuj, smo se takoj preoblekli v kopalke. Razdelili smo se v skupine in jih poimenovali. Naša ekipa se je imenovala Piranje. Naši učiteljci je bilo ime Maja. In tako šest dni. Učili smo se plavati žabico, kravl, mrtveca in skakati na glavo. Zadnji dan je bil test. Mislila sem, da ne bom zmogla, a sem ves bazen preplavala v eni minuti in triindvajset sekund.

Lara Kaučič, 3. a

V ponedeljek, 3. 11. 2014, smo šli na avtobusno postajo Lenart. Avtobus nas je čakal, da se odpeljemo na Ptuj na plavalni tečaj v termalni park. Šli smo noter in učiteljice in učitelji so nam povedali pravila. Potem smo šli v mali bazen. Razporedili so nas k učiteljicam in učiteljem. Tečaj je trajal šest dni. Naša skupina se je imenovala Piranje. Imeli smo učiteljico Majo. Bila je hitra. Učili smo se mrtveca, kravl in žabico. Dobil sem bronasto medaljo. Bil sem srečen. Za konec smo osemkrat šli na tobogan. Zelo sem bil srečen.

Amadej Lutar, 3. a

DOGAJANJE V PODALJŠANEM BIVANJU

V letošnjem šolskem letu podaljšano bivanje poteka v šestih skupinah. Učenci se po zaključenem pouku najprej sprostijo na šolskem dvorišču.

Nato se sprehodimo do zgornje šole na kosilo. Pot je prometna in zato je potrebno dosledno upoštevati prometna pravila pri hoji v koloni! Po kosilu se po urniku še oglasimo v šolski knjižnici, kjer si učenci tedensko izposojajo knjige. Nato sledi spet hoja do spodnje šole in najbolj zaželena dejavnost otrok – igra na igrišču. Tako je v primeru lepega vremena. Če pa nam vreme zagode, se igramo kar v učilnici.

Sledi odhod k interesnim dejavnostim in reševanje domačih nalog ali dejavnosti, ki jih organizirajo učiteljice podaljšanega bivanja. Po popoldanski malici že odhaja kar nekaj otrok domov, zato se skupine združijo. Takrat se pričnejo različne gibalne igre, družabne igre v skupinah ter ustvarjanje. Za šolske hodnike smo v jesenskem času ustvarjali dežnike in dežne škornje. Ker pa smo se pogovarjali in brali zgodbe o živalih jeseni, smo z rezanjem in lepljenjem ustvarili ježke.

V začetku decembra smo izrezovali snežinke in iz vate oblikovali snežake, dežne škornje pa preoblikovali v zimske. Prvošolci so s pretikanjem prej izdelali voščilnico za domače, drugošolci so oblikovali škatlice želja, tretješolci in četrtošolci pa so se preizkusili še v peki piškotov. Iz pobarvanih in izrezanih mandal smo oblikovali skupinski izdelek.

V času veselega decembra smo dneve v podaljšanem bivanju še popestrili s šolskim prazničnim kinom, za katerega so si učenci pripravili vstopnice in tulce za pokovko. Posebej pa so se izkazali tretješolci in četrtošolci z učiteljicama, ki so za mlajše učence pripravili kulturni program s petjem, plesom in igranjem na instrumente. Z veseljem smo jim prisluhnili in jih nagradili z velikim aplavzom!

Tadeja Volavšek

INTERVJU Z NIKO ZORJAN

V veliko veselje nam je, da smo lahko danes del svojega dneva preživeli v tvoji družbi. Kako si se ti počutila med nami?

Tudi meni je v veliko veselje, da sem lahko bila tu na vaši šoli. Moram povedati, da sem bila res zelo pozitivno presenečena nad vami, ker se dejansko čuti, da uživate na šoli, da se med sabo podpirate in kot sem že rekla na nastopu, me je zelo presenetilo, kako ste podpirali svojo sošolko, ki je brala napovednik. Vsa ta vaša energija je dala meni še večjo energijo in res sem uživala. Takšnega nastopa še nisem doživela, s tako polno energije in s takim sodelovanjem.

Se rada spominjaš svojih osnovnošolskih let?

Ja, seveda, v bistvu to je že zelo dolgo nazaj. Rada sem imela šolo, nisem pa marala matematike in fizike, sem pa oboževala glasbo, šport in likovno.

Si že takrat veliko nastopala in kdaj si pravzaprav začela s prepevanjem?

V bistvu prepevam že od malih nog. Moj prvi nastop sem imela, ko sem bila stara dve leti in pol. Pela sem na vaški veselici, to pa zaradi tega, ker ima moj ati bend. Z njim sem pogosto vadila in enkrat je rekel, da lahko grem z njim nastopat. Tam sem pela in bilo je super. Sicer pa sem veliko nastopala že v vrtcu, na osnovnošolskih prireditvah, pela sem v pevskem zboru, v glasbeni šoli, v glasbenem zboru; skratka prepevam, od kar pomnim.

Je bilo za to izjemno prepevanje, po katerem te danes prepoznamo, potrebnega veliko dela, truda, morda tudi odrekanja ali je to preprosto talent?

Če iskreno povem, veliko ljudi me vpraša, ali sem hodila na solo petje. Nisem, enostavno sem prepevala doma, nastopala, nikoli si nisem želela obiskovati solo petja. Moraš imeti talent, a moraš tudi veliko vaditi, če ne vadiš, ni nič. To je isto kot v šoli matematika, če ti gre in ne vadiš, ne veš, če boš dober. Jaz sem veliko vadila in prepevala. Ko sem šla na Misijo Evrovizija, pa sem šla prvič na solo petje k Dadi Kladenik, da sem se prepričala, da res dobro pojem. Bilo je super »kul«, rekla je da je vse OK. In tako sem šla na Misijo Evrovizija.

Kateri dogodek iz otroštva, vezan na osnovno šolo in prepevanje, ti je ostal najbolj v spominu? Morda kakšen nastop ali avdicija za pevski zbor?

Najbolj mi je ostal v spominu dogodek, ko smo v šoli imeli pevsko tekmovanje Korajža velja. Tam sem zmagala, nato pa sem se uvrstila naprej na tekmovanje v Celje. Tja so me spremljali moji sošolci, ki so me bodrili in navijali zame. Bilo je zelo lepo.

Kdaj si pa prvič nastopila na večji prireditvi? Se spomniš občutkov, ki so te takrat obhajali?

Prvi večji nastop na televiziji je bil na prireditvi Slovenija ima talent. Stara sem bila 16 let, pela sem pesem in se spremljala s klavirjem. Pela sem pesem Pocker face. Pravzaprav se ne spomnim prav, ker se mi je zdelo, kot bi sanjala. Naenkrat je bilo vsega konec, dobila sem vse tri da-je, dobila sem pohvale. To je bil moj prvi večji nastop, kasneje se nisem uvrstila med najboljših petdeset, vendar vedno pravim, da se vse zgodi z razlogom. Če pogledam nazaj, je bilo tako prav.

Kaj pa takratni glasbeni vzornik? Je še vedno isti danes?

Seveda. Obožujem Christino Aquilero, všeč sta mi Beyonce in Jesssie J.. Imam ogromno vzornikov.

Katerega nastopa pa se najraje spominjaš in katerega najmanj ter zakaj?

Hmm. Dobro vprašanje. Najbolj rada se spominjam prvega nastopa na Misiji Evrovizija, ko sem pela Lesson in se prvič predstavila, ker sem tam dobila takšne komentarje, da kar nisem mogla verjeti, prav zjokala sem se, ko sem odšla z odra. Najslabši nastop, hmm, mislim, da takega pa ni. Vsak je nekaj posebnega.

Kaj se ti zdi pri nastopanju največja težava in kaj je tisto, zaradi česa nastopaš?

Najrajši nastopam zaradi vas, ki me poslušate, z mano sodelujete, to mi da neverjetno energijo. Kaj pa je najtežje? Najtežje je, kadar se ne slišiš in potem lahko kak ton uide in si drugi mislijo, ojoj, ta pa ne zna peti (smeh). Ali pa ko nastopam in plešem in sem potem vsa rdeča, nato pa nastopi slikanje in sem kot rakec (smeh).

Kot vemo, te je producent Ray izbral za najprimernejšo kandidatko za nadaljevanje kariere. Kako se počutiš pri sodelovanju z njim?

Odlično. Rayu sem zelo hvaležna, da me je vzel pod svoje okrilje, ker je na slovenski sceni dejansko danes zelo težko. Če nimaš nekoga, ki te podpira tudi finančno, je težko. Zelo sem vesela, ker mi dela komade, videospote, oblačila in me zelo podpira, kot tudi moji starši in fant.

Pa še k tvojemu repertuaru. Kar nekaj lastnih skladb že lahko najdemo, kajne?

Tako je. Trenutno imam štiri svoje komade: Čas za nas, Problem od sredinca, Nasmeh življenja in Po dežju. Ko nastopam, te komade vedno slišite, mogoče še katerega ponovim, kot sem danes. Drugače pa je moj repertuar sestavljen iz pesmi, ki jih rada pojem in ki jih občinstvo pozna. Tako da se malce prilagajam publiki, pojem pa tudi to, kar je meni všeč.

Katera pa ti je najljubša pesem?

Tega pa ne moram povedati, ker mi je potem težko za druge pesmice (smeh). Počutim se, kot da bi bili to moji otroci in ne moreš povedati, katerega imaš rajši. Vse so posebne, z vsako imam lepo izkušnjo, zato ne moram nobene favorizirati.

Zagotovo že imaš kar nekaj načrtov za prihodnost. So ti v večini povezani z glasbo? In kakšni so pravzaprav tvoji načrti?

V bistvu brez glasbe ne bi mogla živeti, tako da glasba bo vedno z mano. Ne morem si predstavljati, da bi enkrat končala svojo kariero in bi prenehala peti. To hočem vedno početi in če bi lahko

izbirala med glasbo in poklicem, bi izbrala glasbo. Drugače pa študiram razredni pouk v Mariboru in bom nekega dne, upam, postala učiteljica.

In čisto za konec, Nika, kaj je tisto, kar bi sporočila našim mladim, da jih naj vodi v življenju?

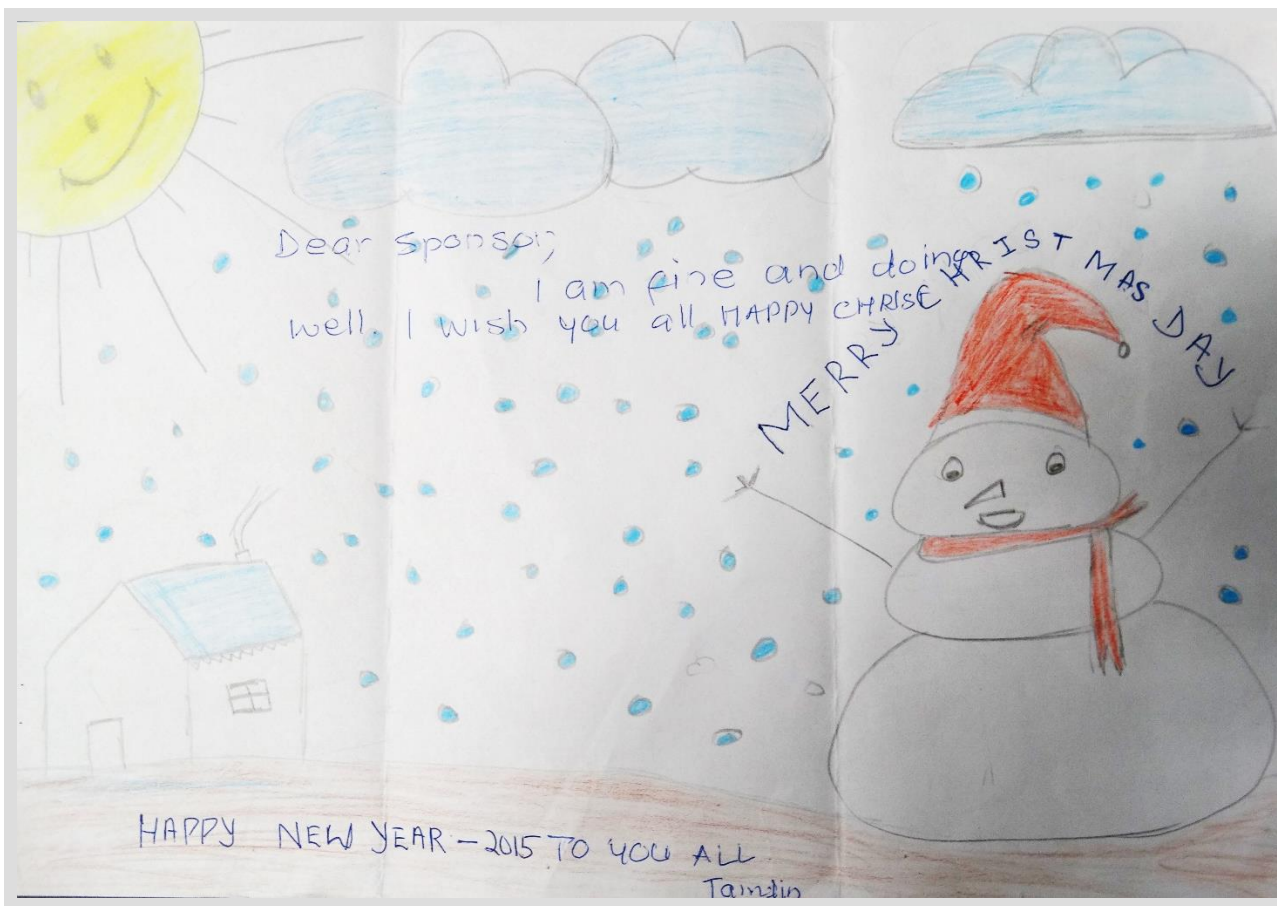
Vedno sledite svojim sanjam, svojemu notranjemu občutku, bodite pozitivni, imejte se radi in vedite, da se vse zgodi z razlogom.

Ajda Weingerl, Zala Breznik, 7.a

HUMANITARNA AKCIJA ZBIRANJA DENARJA ZA ŠOLNINO

Učenci in delavci šole že nekaj let plačujemo šolnino za tibetanskega dečka Tamdina, ki se šola v Indiji (Tibetan Children's Village, Bylakuppe). Tudi letos so učenci in delavci pokazali veliko sočutja in zbrali sredstva za šolnino, tako da bo naš varovanec lahko še naprej obiskoval šolo. Hvala vsem, ki ste se odzvali.

OBISK BOŽIČKA V TRGOVSKEM CENTRU SPAR LENART

V sredo, 17. 12. 2014, smo prvošolci obiskali trgovino Spar, kjer so nas pričakale prijazne prodajalke. Z glasnim klicanjem smo privabili Božička in zajčka Sparkyja. Božiček nam je razdelil bombone, mi pa smo mu z veseljem zapeli nekaj pesmic. Ponudili so nam štručke in čaj, ob tem pa smo se družili z Božičkom in zajčkom. Ker smo bili pridni, nam je Božiček razdelil tudi darila, ki smo jih bili zelo veseli. Obljubili smo, da bomo pridni še naprej. Nato smo si zaželeli lepe praznike, se zahvalili, poslovili ter se zadovoljni vrnili nazaj v šolo.

Učenci 1. b razreda so povedali:

Bila sem vesela, ker je prišel Božiček. Všeč mi je bilo, da smo dobili darila. Všeč mi je bilo še to, da sem dobila pobarvanko. Pa tudi zajčka sem bila vesela. (Eva Čeh)

Smo jedli, smo pili in smo bili pridni. Imeli smo se lepo. Na koncu smo dobili darilo. Potem smo se še slikali. Tam sta bila zajček in Božiček. (Anej Roškar)

Tam je bil Božiček. Tam je bil tudi zajec. Dobili smo darila. Najbolj všeč mi je bil zajec. V darilu je bil svinčnik, kulica, lego kocke in pobarvanka. Najbolj všeč so mi bile lego kocke. (Gašper Kramberger)

Tam smo se slikali, dobili smo malico in pili smo čaj. Božiček je bil zraven in zajček. Dobili smo darila, najbolj všeč mi je bil avto. (Jaka Gašper)

Všeč mi je bilo, da je prišel Božiček. Lepo je bilo, da smo dobili darila. Peli smo pesmice Božičku. (Lucija Vinter)

Bili smo v Sparu, kjer smo dobili bombončke. Smo pili čaj in dobili darila. Božiček in zajček sta bila tam. Dobili smo lego kocke. (Vid Polič)

Všeč mi je bilo, da smo dobili darila. Pa zajček je prišel. Všeč mi je bilo tam. Tudi darila, ki so bila noter, so mi bila zelo všeč. Dobili smo makove štručke in čaj. (Ema Veronik)

Všeč mi je bilo, da smo dobili darila. Pa pesmice smo peli. Pa za pit in za jest smo dobili. Božiček in zajček sta bila tam. (Alina Krajnc)

Božiček in zajček sta prinesla darila. Slikali smo se. Štručke smo jedli in pili čaj. Vse mi je bilo všeč. (Saša Gajić Bily)

Meni je bilo všeč, ko je zajček dobil darilo. Všeč mi je bilo, ko smo se slikali in ko smo dobili darila. Pa ko smo dobili bombončke, so bili dobri. (Karin Bolšec)

Moji prijatelji, Tim in Katja so bili tam. Še Božiček je prišel in smo dobili lepa darila. Pa še lepe avtomobile iz legic. Pili smo čaj in lahko smo jedli kruh. Lepo je bilo tam, zajček nas je objel in z nami plesal. (Jakob Horvat)

Všeč mi je bilo, ko smo dobili bombone. Pa všeč mi je bilo, ko smo dobili darila. Všeč mi je bilo, ko smo dobili čaj. (Lan Klevže)

Pri nas je bil zajček, ko nam je Božiček dal darila. Tudi učiteljice so dobile darila in še zajček. Dobili smo čaj in še štručke za jest. Najbolj všeč mi je bilo, da sem videla Božička. (Veronika Tompa)

Od Božička smo dobili darilo. Nato smo se slikali. Dal nam je bombončke. Všeč mi je bilo vse, kar je bilo v darilu. Klicali smo Božička, prišel je zajček in dobili smo za pit čaj. (Maj Kovačič)

Najboljše mi je bilo, ko smo se slikali, ko smo dobili darila, ko smo dobili bombončke, pa ko sta prišla Božiček in zajček in ko so učiteljice dobile darila. (Gal Zavasnik)

Meni je bilo zabavno. Zapeli smo pesmico Božičku. Dežek pada cele dni smo zapeli. Pa še vsi otroci so prišli. 1. a je bil, 1. b in 1. c. Zajček je dobil darilo. (Tanja Merčnik)

Všeč mi je bilo, ko je bil Sparky tako prijazen in sva se »cartala«, tako je bil prijazen do mene. Vprašala sem ga, zakaj nima repa. (Tamara Merčnik)

SREČANJE S STARŠI 1. C RAZREDA

V veselem decembru imamo na razredni stopnji vsako leto srečanje s starši. Pripravimo kratek program, poslušamo pravljico in nato skupaj s starši pripravimo delavnice. Letos smo v 1. c razredu izdelovali snežaka, ki smo ga napolnili z rižem. Učenci so skupaj s starši izdelali izvirne snežake, ki so jih zadovoljni odnesli domov. Učenci so prisrčno odpeli in recitali pesmice, ki smo se jih naučili v tem šolskem letu.

Njihovi vtisi:

EVA – Bilo mi je super, ker so nas obiskali starši.

MANCA – Imela sem se odlično, ker smo delali snežaka.

ANŽE – Bilo mi všeč, ker smo peli očetom in mamicam.

TIJA – Bilo mi je super, ker smo izdelovali snežaka.

JURIJ – Bilo mi je lepo, ko smo delali snežaka.

FILIP – Všeč mi je bilo, ko sem snežaku iskal oči, nos in usta.

LEON – Bilo mi je super, ko sem riž sipal v snežaka in sem lepil oči.

ANEJ – Lepo mi je bilo, ko sva z mamo naredila snežaka.

GAL – Všeč mi je bilo, ko smo poslušali pravljico in sem potem s sestrnico vsipal riž v snežaka.

ŽIGA – Najbolj super mi je bilo, ko smo nastopali in staršem peli pesmice.

ANUŠKA – Mamici sem pomagala iskati gube za snežaka, nos in usta.

ALEX – Bilo mi je lepo, ko sem poslušal pravljico.

NIKI – Všeč mi je bilo, ko sva z mamico končala in sem prijel snežaka in je bil mehek.

MATIJA – Imel sem težave z rižem in sem si pomagal s škarjami.

NIKA V. – Srečna sem bila, ker so se starši družili z nami.

ŽIVA – Srečna sem bila, ko sem sama izbrala nos, usta in ko smo skupaj poslušali pravljico.

IZA – Rada sem poslušala pravljico in gledala atija, kako je vsipal riž v nogavico.

LANA – Najboljše mi je bilo, ko smo z glasbili spremljali pesmice. Jaz sem imela palčke.

Trije učenci niso bili na srečanju, njih smo vprašali, kaj si želijo za božič.

GAŠPER – figurice »trashpack«.

TANJA – barbiko, morsko deklico.

ANDRAŽ – figurice »trashpack«.

Kristina Petovar

BOŽIČNE ŽELJE

Veselo decembrsko vzdušje se vsako leto prikrade tudi med učitelje in učence v šoli. Prvi razredi smo si december popestrili s peko piškotov, z obiskom Božička, izdelovanjem voščilnic, druženjem z devetošolci, Božičkovimi igrami, s šolskim kinom, z rajanjem in še z marsičim. Najbolj pa se otroci veselijo božičnega praznovanja doma, saj jih vsako leto obišče Božiček s kupom daril.

Učenci 1.a razreda so letos Božičku zapisali naslednje želje:

Želim si džip na baterije in peresnico s predalom za barvice, radirko, šilček in flomastre. (Marcel Fras)

Prinesi mi trash pack čistilca in tovornjaka. (Mark Sever)

Zelo si želim čisto pravega kužka. (Maja Košnik)

Rada bi dobila luč in plišastega slončka. (Katja Smonkar)

Želim si trash pack čistilca. (Tomaž Gonza)

Rada bi imela plišastega kužka in knjigo z nalepkami. (Veronika Bokan)

Prinesi mi, prosim, kameleona, lego tehnik in trash pack smetarja. (Vik Ferk Keršič)

Želim si, da ne bi bili bolni – veliko zdravja. (Ana Švagl)

Rada bi imela plišastega mucka in tigra. (Lara Kavran)

Želim si muco Daisy na baterije. (Brina Marčič)

Želim si žogo in pravo muco. (Urška Tirš)

Prinesi mi, prosim, trash pack smetarja, čistilca in lego chima. (Žan Žokš)

Rada bi dobila princeso Elso iz Ledenega kraljestva in letečega samoroga. (Nikita Kos)

Rada bi imela princeso Celestio. (Julija Kogler)

Želim si trash pack – pometača. (Tim Fekonja)

Rad bi že imel čisto pravi avto in motor. (Andrej Veršič)

Želim si, da bi dobil dve formuli (modro limuzino in rdeč Ferrari) ter dirkalno stezo. (Luka Lenart)

Rad bi imel dirkalno stezo z rdečim in belim avtomobilom na baterije. (Nik Lukačič)

Rad bi imel Audia na daljinca. (Luka Golić)

Vesna Rošker

NOVOLETNE ŽELJE DRUGOŠOLCEV

Želim si, da moja družina ne bi nikoli umrla.
 Želim si, da bi se imeli radi.
 Želim si, da bi bila moja družina spet skupaj.
 Želim si, da bi še živela moja hrčka Fifko in Fife.
 Želim si, da bi bila zdrava in da bi babica bila srečna.
 Želim si zdravja, prijatelje, hrano, denar, sošolce, zrak, pridnost, življenje, šibo, radost in ljubezen.
 Želim si, da se vrne ati.
 Želim si, da bi šel na obisk k Matjažu.
 Drago novo leto! Želim si, da bi to novo leto bilo polno obiskov in polno zdravja staršev, dedkov in babic.
 Želim si, da bi šel k babici v Porčič.
 Želim si, da bi moj ata prišel domov.
 Moja želja je, da bi znal narediti nogometne škarjice.
 Želim si, da bi bili zdravi.
 Želim si, da bi imela rožo za babico in da bi lepo praznovali.
 Želim si, da bi prespal pri babici.
 Za mamo želim suho sadje, za atija hočem nov avto in za Pikija novo skledo.
 Želim si, da bi bilo življenje lahko in brez nasilja.
 Rada bi, da dedek ne bi umrl zaradi pruha.
 Želim si, da bi bil moj pes še živ.
 Želim si, da me mlajši brat ne bi več jezil.
 Želim si, da bi mama imela več denarja in da bi babica končno dobila službo.
 Želim si, da bi bila mama vesela in da bi babica živela v hiši - lepo v miru.
 Želim si, da bi bila vsa družina zdrava in da se ne bi nikoli skregali.
 Za mamo si želim, da bi dobila službo in da bi ata še dolgo delal.
 Želim si veliko suhih jabolk in suhih marelic.
 Želim si, da bi ata in mama imela veliko denarja.
 Za mojo družino si želim, da bi bili vsi zdravi, veseli in da se mama in ata ne bi skregala.
 Želim si veliko suhih jabolk, šotor, bazen in čokolado.
 Želim si, da bi večkrat šel k babici in dediju.
 Želim si, da se ne bi kregali.
 Želim si, da bi si ati vzel več časa za igranje.
 Želim si, da bi me v šoli imeli vsi radi.
 Želim si, da bi se mama in ata nehala kregati in da bi se imela lepo.

Učenci 2. b

ZAKAJ SI ZASLUŽIM BOŽIČKOVO DARILO?

- ... ker sem pomagal peči piškote. (Pascal)
- ... ker sem v šoli bolj pridna kot doma. (Živa)
- ... ker priznam, da sem letos malo poredna in obljubim, da ne bom več. (Adelisa)
- ... ker sem naredil 4 strani Računanje je igra. (Anže)
- ... ker sem pomagal pri hišnih opravilih. (Leon)
- ... ker sem bila pridna in zelo malo poredna. (Gabi in Aneja)
- ... ker sem bil zelo priden in malo poreden, a obljubim, da se bom poboljšal. (Maj R.)
- ... ker sem mami pomagal peči piškote. (Anej H.)
- ... ker sem bila zelo pridna. (Tina in Ela)
- ... ker sem bila zelo pridna in sem ubogala mamo. (Tija)
- ... ker sem delal domačo nalogo, vadi kitaro, bil priden in nič poreden. (Maj T.)
- ... ker sem bil letos tak-tak in bom še dalje tak-tak. (Tai)
- ... ker sem z radiatorja pobrala oblačila in pomagala mami. (Mija)
- ... ker sem pomagala pospraviti spalnico. (Julija)
- ... ker sem pomagala mami. (Vita)

Učenci 2. b

NOVOLETNI UTRINKI UČENCEV ONIS

Božič in novo leto nosita vsebino srčnih trenutkov. Ljudje se v tem času še posebej povežemo. Najpomembnejša v tem času je prav družina, toplina iskrenih objemov. Radost občutkov se v otroških očeh iskri v trenutkih obdarovanja, v čarobnih pridihih božičnih zgodb. Učenci oddelkov nižjega izobrazbenega standarda so o novoletnih praznikih zapisali takole ...

Marija Kebrič in Nadja Ferk Rodeš

Božični večer sem preživela v krogu družine. Za novo leto sem bila doma. K meni sta prišli Mojca in teta Lidija. Prijetno smo se družile, smejale in gledale televizijo. Med novoletnimi počitnicami mi je bilo lepo, ker nisem rabila v šolo in sem lahko dolgo spala.

Patricija Klobasa, 6. č

Božični večer sem preživela s sorodniki. Božiček mi je prinesel hrčka in kitaro. Novo leto sem preživela pri stricu in teti. Med novoletnimi počitnicami sem se imela zelo lepo. Med prazniki sem se kepala in sankala. Imeli smo veliko obiskov.

Tjaša Satler, 6. č

Božični večer sem preživel z družino. Božiček mi je prinesel veliko daril. Novo leto sem preživel pri bratrancu. Med novoletnimi počitnicami mi je bilo vseč to, da nisem rabil v šolo. Imeli smo veliko obiskov. Na počitnicah sem imel prijatelja. Gledal sem televizijo in dolgo sem spal.

Borut Požegar, 6. č

Božični večer sem preživel z družino doma. Božiček mi je prinesel štirikolesnik in plug ter veliko sladkarij. Novo leto sem preživel doma s prijatelji. V prazničnem času mi je bilo lepo, saj sem lahko spuščal rakete, bil zunaj, gledal televizijo in telefoniral.

Žiga Perčič, 6. č

Med božičnimi prazniki smo se družili in veselili. Obiskali so nas prijatelji. Božiček mi je prinesel čokolado, smoki in žogo. Novo leto sem preživela doma. Všeč mi je bilo, da sem lahko dolgo spala, gledala televizijo, se igrala in sprehajala. V prostem času sem bila zunaj.

Urška Lešnik, 5. č

Božični večer sem preživel z atijem v Voličini. Bilo je super. Božiček mi je prinesel denar, Wii igro in karte. Novo leto sem preživel lepo. Všeč mi je bilo, da nisem rabil v šolo. Lahko sem dolgo spal. Gledal sem televizijo in se zabaval.

Marcel Murko, 5. č

Božični večer mi je bil všeč, ker smo se veselili. Božiček mi je prinesel helikopter, avto, žogo... Novo leto sem preživel na lenarškem trgu. Med prazniki mi je bilo najbolj všeč, da sem lahko spal, igral igrice, gledal televizijo.

Žan Jecelj, 5. č

Na božični večer smo hodili z baklami do cerkve. Novo leto sem preživel doma. Pili smo otroški šampanjec. Spuščali smo rakete. Med novoletnimi počitnicami sem se tudi sankal in smučal ter kepal. Počitnice so mi hitro minile.

Žan Kraut, 4. č

Božični večer sem preživela doma. S sestrama smo okrasili božično drevo. Božiček mi je prinesel kitaro na baterije. Zelo sem bila vesela.

Blažka Pučko, 4. č

Na božični večer sem šla k polnočnici v Lenart. Božiček mi je prinesel gel za tuširanje. Novo leto sem preživela doma s prijatelji in sorodniki. Med počitnicami sem se kepala, sankala, bila na računalniku in gledala televizijo. Počitnice so mi hitro minile.

Tia Šipek, 4. č

VESELI DECEMBER Z BOŽIČKOVIMI ŠPORTNIMI IGRAMI IN OBISKOM BOŽIČKA NA JELKOVANJU

Ko nastopi zadnji mesec v letu – december, je res lepo! Takrat smo vsi v pričakovanju treh dobrih mož in praznovanj. Tudi v šoli poskrbimo za pravo vzdušje. Že na prvi dan decembra so učenci I. triade na tehniškem dnevu izdelali zimsko dekoracijo in z njo okrasili okenska stekla in učilnice. Sledila so srečanja s starši po razredih, kjer smo skupaj preživeli prijetne trenutke. Nadaljevale so se različne dejavnosti po oddelkih, izvedli smo tudi medgeneracijsko druženje učencev I. in III. triade. Predzadnji šolski dan v starem letu pa so se učenci povесelili in razgibali še v Božičkovih športnih igrah. Te so potekale v telovadnici šole. Učenci so premagovali različne ovire v mešanih skupinah od 1. do 3. razreda.

Z darili in brez njih so tekali in preskakovali. Nosili, podajali in potiskali so velike pakete. Poskakovali so in vozili. Skratka - počeli so vse, kar počnejo Božiček in njegovi pomočniki!

Tekmovalci so se trudili po svojih najboljših močeh. Čeprav so bili cilji iger druženje, zabava in rekreacija, smo rezultate skupin skrbno zapisovali. In zakaj, boste rekli? Zato, da je bilo vzdušje bolj prijetno, ko so učenci navijali za svojo ekipo ali pa prijatelje v drugih skupinah!

In ob zaključku nas je obiskal Božiček, ki je igre otrok nekaj časa celo spremljal. Pomagal je sešteti točke in ne glede na osvojeno mesto skupin vsem razdelil sladka darilca. Rekel je, da je tako najbolj pošteno, saj so se vsi tekmovalci zelo trudili. In prav je tako, saj v življenju ne štejejo vedno samo zmage, pomembneje je sodelovati!

Zadnji dan v letu pa je učence na spodnji šoli na jelkovanju še enkrat obiskal Božiček. Tokrat si je vzel kar nekaj časa in ga namenil obisku otrok. Učenci so ga pričakali v eni izmed učilnic in mu zapeli pesem. On pa jih je opozoril na prijazno vedenje do sošolcev, prijateljev, učiteljic in staršev. Otroke je opomnil na uporabo lepih besed: hvala, prosim in oprost. Učence je razveselil z razrednimi darili ter ob koncu še z bombonom. In potem se je Božiček poslovil ter odpeljal naprej kar s kolesom.

Tadeja Volavšek

DECEMBRSKA PRAZNOVANJA

December je čas ne le številnih praznovanj, takšnih in drugačnih dogodkov, blišča in obdarovanj – to je tudi čas, ko je prav, da ljudje pogledamo vase, se spomnimo, kaj je bilo tisto, kar je bilo v letu, ki se izteka, dobro in kaj tisto, za kar bi se bilo vredno potruditi in spremeniti. To je tudi čas, ko se spomnimo vseh, ki so tako ali drugače pomemben del našega življenja, tistih, s katerimi smo tako ali drugače povezani. Tako smo se na naši šoli v decembru še prav posebej trudili povezati z okoljem na najrazličnejše načine in ustvariti praznično vzdušje.

Praznovanja smo začeli s tradicionalno božično-novoletno delavnico. Delavci šole so se tudi tokrat potrudili in pripravili zanimive delavnice, tako da so učenci in njihovi starši lahko izdelovali voščilnice in pujse ter ustvarjali božične venčke, s katerimi so vnesli praznično vzdušje v svoje domove.

V pravljичni svet decembrskih praznovanj smo se podali z božičnim koncertom v Domu kulture Lenart, ki ga je obiskala tudi dobra vila, tista srčna dobra vila, ki obišče otroke, katerih želje so precej drugačne od tistih materialnih želja. To so želje, ki jih otroci skrivajo v globinah srca in govorijo o ljubezni, srčnosti ter o razumevanju.

Praznično vzdušje pa smo skušali ponesti tudi v Dom sv. Lenarta. Njihov dan smo najprej popestrili s točkami, ki so se vsebinsko nanašale na dan enotnosti in samostojnosti, ki ga praznujemo 26. decembra, nato pa so učenci pričarali decembrsko praznično vzdušje še s pesmijo in glasbo.

V enem izmed pisem dobre vile, ki je spravila naše najlepše želje za prihajajoče leto, je bilo med drugim zapisano:

*Čas kot zvezda se utrne,
stare vse poti zagrne,
nove z upi tlakovane,
vir so sreče nasmejane.*

V imenu učencev in delavcev OŠ Lenart ter v svojem imenu vam iskreno želim, da bi bile poti, ki jih boste tako ali drugače tlakovali v letu 2015, resnično vir vaše sreče. Tlakujte jih z iskrenostjo, s toplimi stiski dlani, s tem, da boste zmogli biti vi s srcem in z dušo ter takšni tudi vstopiti v stik s tistimi, ki vas obdajajo. Na tej poti vam želimo vse najlepše!

Tadeja Kurnik Hadžiselimovič

ZADNJI ŠOLSKI DAN V LETU 2014

V sredo, 24. 12. 2014, na zadnji šolski dan v letu 2014 smo imeli šolsko božično rajanje. Zjutraj smo se vsi učitelji in učenci zbrali v večnamenskem prostoru in pričeli s kulturnim programom ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Po končanem kulturnem programu so devetošolci poskrbeli za zabavni del in priredili svoj program z naslovom Devetošolci imajo talent. Bilo je veliko plesa, petja, igranja na instrumente in povedali so tudi pravljico. Razglasili so naj učenca in naj učenko osmega razreda, naj učitelja in naj učiteljico leta 2014. Devetošolci so izbirali najlepše okrašene razrede, med katerimi je bil tudi naš 5.b. Po končanem programu v večnamenskem prostoru smo učenci in učitelji odšli v razrede in imeli malico. V nekaterih razredih smo se obdarili in izmenjali lepa darila. Po malici je sledil ples v večnamenskem prostoru, na katerem smo plesali, peli in se zabavali. Ta dan je bil zelo sproščen in vesel. Z lepimi mislimi na leto 2014 smo odšli domov. Upam, da bo takšnih dni še veliko na naši prekrasni lenarški šoli.

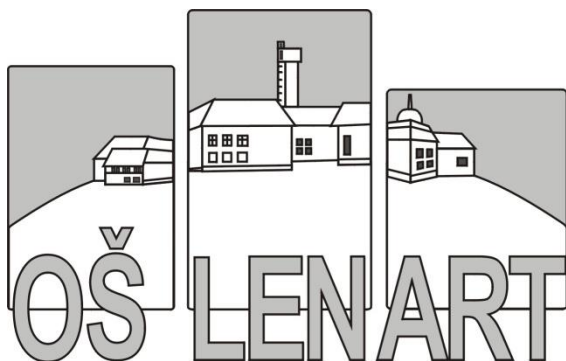
Lara Žnuderl, 5. b

MOJA DOMOVINA SLOVENIJA

Moja domovina je Slovenija, ki je majhna, vendar lepa in raznolika dežela gora, ravnin, morja, rek in jezer. Tukaj sem se rodil, tu živijo moji starši, dedek in babica ter ostali sorodniki in prijatelji. V moji domovini Sloveniji, kjer govorim slovensko, preživljam svoje otroštvo in se šolam. V moji domovini mi je lepo.

David Gergič Štravs, 4.b

Blazno razno

Glasilo OŠ Lenart

1. številka

Šolsko leto 2014/2015

Računalniško oblikovanje:
Srečko Kebrič

Slika na naslovnici:
Inja Majcenovič

Mentorica:
Simona Peserl Vezovnik

Naklada: 520 izvodov

Lenart v Slovenskih goricah

SREČNO 2015

